

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioandra årgången

21 januari 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 25/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2019/C 25/02	Förenade målen C-626/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (C-626/15) – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (C-659/16) (Talan om ogiltigförklaring — Beslut av Ständiga representanternas kommitté (Coreper) — Beslut att godkänna att ett diskussionsdokument läggs fram för ett internationellt organ — Upptagande till prövning — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Exklusiv befogenhet, delad befogenhet eller kompletterande befogenhet för Europeiska unionen — Unionen agerar ensam eller tillsammans med medlemsstaterna i ett internationellt organ — Bevarande av havets biologiska resurser — Fiske — Miljöskydd — Forskning — Marina skyddsområden — Antarktiskt fördraget — Konvention om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis — Weddellhavet och Rosshavet)	2
2019/C 25/03	Mål C-648/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria – Italien) – Fortunata Silvia Fontana mot Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 273 — Efterbeskattning — Metod för att genom induktion uppskatta beskattningsunderlaget — Rätt till avdrag för mervärdesskatt — Presumtion — Principerna om neutralitet och proportionalitet — Nationell lag enligt vilken beräkningen av mervärdesskatten baseras på en förmodad omsättning)	3

2019/C 25/04	Mål C-664/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Alba Iulia – Rumänien) – Lucrețiu Hadrian Vădan mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 167, 168, 178 och 273 — Avdragsrättens omfattning — Fakturor saknas — Användning av sakkunnigutlåtande som inhämtats på begäran av domstol — Bevisbörd för att avdragsrätt föreligger — Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet)	4
2019/C 25/05	Mål C-29/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Novartis Farma SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità (Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 3.1 — Artikel 6 — Direktiv 89/105/EEG — Förordning (EG) nr 726/2004 — Artiklarna 3, 25 och 26 — Ompaketering av ett läkemedel i syfte att använda det för en behandling som inte omfattas av läkemedlets godkännande för försäljning (ändamål som inte omfattas av godkännandet för försäljning) — Ersättning genom det nationella sjukförsäkringssystemet)	4
2019/C 25/06	Mål C-147/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța – Rumänien) – Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas m.fl. mot Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța (Begäran om förhandsavgörande — Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet — Arbetstidens förläggning — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 31 — Direktiv 2003/88/EG — Tillämpningsområde — Undantag — Artikel 1.3 — Direktiv 89/391/EEG — Artikel 2.2 — Verksamhet som familjehemsförälder)	5
2019/C 25/07	Mål C-151/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade Kungariket) – Swedish Match AB mot Secretary of State for Health (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 1 c och 17 — Förbud mot utsläppande på marknaden av tobak för användning i munnen — Giltighet)	6
2019/C 25/08	Mål C-245/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González mot Consejería de Educación de Castilla-La Mancha (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Nationell lagstiftning enligt vilken det är möjligt att avsluta tidsbegränsade anställningsavtal när skälet till rekryteringen inte längre föreligger — Lärare som anställts för ett läsår — Uppsägning av anställningen vid undervisningsperiodens slut — Arbetstidens förläggning — Direktiv 2003/88/EG)	7
2019/C 25/09	Mål C-295/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillämpningsområde — Skattepliktiga transaktioner — Tjänster som tillhandahålls mot ersättning — Avgränsning mellan icke-skattepliktigt skadestånd, å ena sidan, och skattepliktiga tjänster som tillhandahålls mot betalning av gottgörelse, å andra sidan)	8
2019/C 25/10	Mål C-452/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Liège – Belgien) – Zako SPRL mot Sanidel SA (Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 1.2 — Begreppet handelsagent — Självständig mellanman som utövar sin verksamhet från huvudmannens lokaler — Utförande av andra arbetsuppgifter än dem som rör förhandling om försäljning eller köp av varor för huvudmannens räkning)	9

2019/C 25/11	Mål C-575/17: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Källskatt på bruttobeloppet för utdelning med nationellt ursprung till bolag utan hemvist i landet — Uppskov med skatt på utdelning till ett bolag med hemvist i landet vilket uppvisar ett underskott under räkenskapsåret — Särbehandling — Motivering — Jämförbarhet — En välvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Effektiv skatteuppbörd — Proportionalitet — Diskriminering)	10
2019/C 25/12	Mål C-619/17: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Ministerio de Defensa mot Ana de Diego Porras (Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Motivering — Klausul 5 — Åtgärder för att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden — Ersättning vid uppsägning på saklig grund av ett avtal om tillsvidareanställning — Ersättning utgår inte när ett avtal om visstidsanställning i form av ett vikariat (interinidad) löper ut)	10
2019/C 25/13	Mål C-625/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG mot Finanzamt Feldkirch (Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 56 och 63 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster och fri rörlighet för kapital — Kreditinstitut — Stabilitetsskatt och särskilt bidrag till denna skatt vilka fastställs på grundval av den okonsoliderade balansomslutningen hos kreditinstitut som är etablerade i Österrike — Inbegripande av banktransaktioner med gränsöverskridande karaktär — Transaktioner som utförs av dotterbolag i andra medlemsstater inbegrips inte — Särbehandling — Restriktion — Motivering)	11
2019/C 25/14	Mål C-627/17: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Dunajská Streda – Slovakien) – ZSE Energia a.s. mot RG (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 861/2007 — Det europeiska småmålsförfarandet — Artiklarna 2.1 och 3.1 — Tillämpningsområde — Begreppet parter — Gränsöverskridande tvister)	12
2019/C 25/15	Mål C-679/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Vlaams Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw mot Johannes Huijbrechts (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Skattelagstiftning — Arvsskatt — Hållbar skogsförvaltning — Undantag från skatteplikt — Skydd för skogsarealen)	13
2019/C 25/16	Mål C-713/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Österrike) – Ahmad Shah Ayubi mot Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2011/95/EU — Bestämmelser om innebörden av internationellt skydd — Flyktingstatus — Artikel 29 — Social trygghet — Särbehandling — Flyktingar med tidsbegränsat uppehållstillstånd)	13
2019/C 25/17	Mål C-490/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 26 juli 2018 – SD mot Agrárminiszter	14
2019/C 25/18	Mål C-580/18: Överklagande ingett den 18 september 2018 av Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2018 i mål T-41/17, Lotte Co. Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	15
2019/C 25/19	Mål C-618/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di L'Aquila (Italien) den 1 oktober 2018 – Gabriele Di Girolamo mot Ministero della Giustizia	16

2019/C 25/20	Mål C-639/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Kiel (Tyskland) den 12 oktober 2018 – KH mot Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Mål C-641/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Genova (Italien) den 12 oktober 2018 – LG m.fl. mot Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Mål C-646/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den 15 oktober 2018 – OD mot Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Mål C-648/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 17 oktober 2018 – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) mot Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Mål C-658/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Bologna (Italien) den 22 oktober 2018 – UX mot Republiken Italien	19
2019/C 25/25	Mål C-660/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 22 oktober 2018 – Sundair GmbH mot WV m.fl.	21
2019/C 25/26	Mål C-661/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 22 oktober 2018 – CTT – Correios de Portugal mot Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2019/C 25/27	Mål C-667/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 25 oktober 2018 – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones och germanophone mot Ministerraad	22
2019/C 25/28	Mål C-670/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 29 oktober 2018 – CO mot Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Mål C-672/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 29 oktober 2018 – DN mot Ministre de l'Action et des Comptes publics	23
2019/C 25/30	Mål C-673/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 30 oktober 2018 – Santen SAS mot Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle	24
2019/C 25/31	Mål C-677/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 5 november 2018 – Amoena Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 25/32	Mål C-678/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 november 2018 – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden	26
2019/C 25/33	Mål C-679/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní soudem v Ostravě (Republiken Tjeckien) den 5 november 2018 – OPR-Finance s.r.o. mot GK	26
2019/C 25/34	Mål C-687/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den 7 november 2018 – SY mot Associated Newspapers Ltd	27
2019/C 25/35	Mål C-688/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 6 november 2018 – brottmål mot TX och UW	28
2019/C 25/36	Mål C-689/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Patron (Grekland) den 5 november 2018 – XT mot Elliniko Dimosio	28

2019/C 25/37	Mål C-703/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 12 november 2018 – Healthspan Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	29
2019/C 25/38	Mål C-704/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 14 november 2018 – brottmål mot LD, ME, NF, OG, PH och RI	30
Tribunalen		
2019/C 25/39	Mål T-202/10, 203/10: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Stichting Woonlinie m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Subventionerat boende — Stöd som beviljats allmännyttiga bostadsbolag — Befintligt stöd — Medlemsstatens åtaganden — Beslut i vilket stödet förklaras förenligt med den inre marknaden — Artikel 17 i förordning (EG) nr 659/1999 — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Artikel 106.2 FEUF — Definition av uppdrag att tillhandahålla allmännyttig tjänst)	31
2019/C 25/40	Mål T-207/10: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Deutsche Telekom mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet delvis ska återkrävas — Bestämmelse som tillåter att stödordningen delvis fortsätter att gälla — Yrkande om att tribunalen ska fastställa att det saknas anledning att döma i målet — Det berättigade intresset av att få saken prövad består — Kommissionen har givit tydliga försäkringar — Huruvida förväntningarna kan anses berättigade — De berättigade förväntningarnas tillämplighet i tiden)	32
2019/C 25/41	Mål T-219/10 RENV: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – World Duty Free Group mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)	33
2019/C 25/42	Mål T-227/10: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Banco Santander mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som gör det möjligt för spanska företag med skatterättslig hemvist i Spanien att skriva av mervärde som uppstår genom förvärv av innehav i bolag med skatterättslig hemvist utomlands — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och i vilket det anges att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Motivering till särbehandlingen — Stödmottagande företag — Berättigade förväntningar)	34
2019/C 25/43	Mål T-239/11: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Sigma Alimentos Exterior mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid förvärv av andelar i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och i vilket det anges att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenslagstiftning — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad)	34
2019/C 25/44	Mål T-399/11 RENV: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Banco Santander och Santusa mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)	35

2019/C 25/45	Mål T-405/11: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Axa Mediterranean mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid förvärv av andelar i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut som kvalificerar denna ordning som statligt stöd, som förklarar att stödet är oförenligt med den inre marknaden och som förordnar att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)	36
2019/C 25/46	Mål T-406/11: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Prosegur Compañía de Seguridad mot kommissionen (Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)	37
2019/C 25/47	Mål T-487/14: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – CHEMK och KF mot kommissionen (Dumpning — Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland — Slutgiltig antidumpningstull — Översyn vid giltighetstidens utgång — Fastställande av exportpriset — Ekonomisk enhet — Huruvida antidumpningstullen återspeglas i återförsäljningspriserna i unionen — En annan metod än den som användes vid en tidigare undersökning har tillämpats — Dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer — Artikel 2.9, artikel 3 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.9, artikel 3 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EU) 2016/1036))	37
2019/C 25/48	Mål T-113/15: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – RFA International mot kommissionen (Dumpning — Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland — Avslag på ansökan om återbetalning av den antidumpningstull som betalats — Fastställelse av normalvärdet och exportpriset — En enda ekonomisk enhet — Antidumpningstullen återspeglas i återförsäljningspriset i unionen — Tillämpning av en annan metod än den som användes vid en tidigare undersökning — Artikel 2.9 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.9 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EU) 2016/1036) — Artikel 18.3.1 i WTO:s antidumpningsavtal)	38
2019/C 25/49	Mål T-854/16: Tribunalens dom av den 20 november 2018 – Barata mot parlamentet (Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2015 — Certifieringsförfarande — Uteslutning från förteckningen över tjänstemän som får delta i utbildningsprogrammet — Artikel 45a i tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldigheten — Uppenbart oriktig bedömning — Likabehandling — Rätten till försvar)	39
2019/C 25/50	Mål T-546/17: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Haufe-Lexware mot EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket Leshare — Det äldre internationella ordmärket LEXWARE — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordningen (EU) 2017/1001) — Känneteckenslikhet)	39
2019/C 25/51	Mål T-790/17: Tribunalens dom av den 20 november 2018 – St. Andrews Links mot EUIPO (ST ANDREWS) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ST ANDREWS — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Geografiskt ursprung — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) . .	40
2019/C 25/52	Mål T-791/17: Tribunalens dom av den 20 november 2018 – St. Andrews Links mot EUIPO (ST ANDREWS) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ST ANDREWS — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Geografiskt ursprung — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001) . .	41

2019/C 25/53	Mål T-831/17: Tribunalens dom av den 15 november 2018 – DRH Licensing & Managing mot EUIPO – Merck (Flexagil) (EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket Flexagil — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Varumärke i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljningsförmåga)	41
2019/C 25/54	Mål T-36/18: Tribunalens dom av den 20 november 2018 – Asahi Intecc mot EUIPO – Celesio (Celeson) (EU-varumärken — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordkännetecknet Celeson — Det äldre internationella ordkännetecknet CELESIO — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	42
2019/C 25/55	Mål T-646/18: Talan väckt den 26 oktober 2018 – Bonnafous mot kommissionen	42
2019/C 25/56	Mål T-653/18: Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Armani mot EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)	43
2019/C 25/57	Mål T-654/18: Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Armani mot EUIPO – s (s)	44
2019/C 25/58	Mål T-655/18: Talan väckt den 30 oktober 2018 – Aupicon m.fl. mot utrikestjänsten	45
2019/C 25/59	Mål T-658/18: Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Hästens sångar mot EUIPO (Återgivning av ett ruttmönster)	46
2019/C 25/60	Mål T-661/18: Talan väckt den 7 november 2018 – Securitec mot kommissionen	46
2019/C 25/61	Mål T-663/18: Överklagande ingett den 9 november 2018 – Nissin Foods Holdings mot EUIPO – The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)	47
2019/C 25/62	Mål T-666/18: Överklagande ingett den 6 november 2018 – 6Minutes Media mot EUIPO – ad pepper media International (ad pepper)	48
2019/C 25/63	Mål T-668/18: Överklagande ingett den 6 november 2018 – 6Minutes Media mot EUIPO – ad pepper media International (ADPepper)	49
2019/C 25/64	Mål T-669/18: Överklagande ingett den 13 november 2018 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av fyra fyllda hål i en regelbunden hålbild)	50
2019/C 25/65	Mål T-672/18: Överklagande ingett den 13 november 2018 – Pyke mot EUIPO – Paglieri (CLIOMA-KEUP)	50
2019/C 25/66	Mål T-674/18: Talan väckt den 14 november 2018 – Vattenfall Europe Nuclear Energy mot kommissionen	51
2019/C 25/67	Mål T-675/18: Talan väckt den 19 november 2018 – Trifolio-M m.fl. mot Efsa	52
2019/C 25/68	Mål T-678/18: Överklagande ingett den 13 november 2018 – Società agricola Giusti Dal Col mot EUIPO – DMC (GIUSTI WINE)	53
2019/C 25/69	Mål T-679/18: Överklagande ingett den 12 novembre 2018 – Showroom mot EUIPO – E-Gab (SHOWROOM)	53
2019/C 25/70	Mål T-680/18: Överklagande ingett den 15 november 2018 – SLL Service mot EUIPO – Elfa International (LUMIN8)	54
2019/C 25/71	Mål T-681/18: Överklagande ingett den 16 november 2018 – "Korporaciya "Masternet" mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)	55
2019/C 25/72	Mål T-682/18: Överklagande ingett den 16 november 2018 – Twitter mot EUIPO – Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55

2019/C 25/73	Mål T-683/18: Överklagande ingett den 20 november 2018 – Conte mot EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)	56
2019/C 25/74	Mål T-685/18: Överklagande ingett den 16 november 2018 – Apple mot EUIPO – Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)	57
2019/C 25/75	Mål T-686/18: Överklagande ingett den 19 november 2018 – LegalCareers mot EUIPO (LEGALCAREERS)	58
2019/C 25/76	Mål T-687/18: Talan väckt den 20 november 2018 – Pilatus Bank mot ECB	59
2019/C 25/77	Mål T-688/18: Överklagande ingett den 21 november 2018 – Exploitiemaatschappij De Berghaaf mot EUIPO – Brigade Electronics Group (CORNEREYE)	59
2019/C 25/78	Mål T-689/18: Överklagande ingett den 21 november 2018 – Executive Selling mot EUIPO (EXECUTIVE SELLING)	60
2019/C 25/79	Mål T-695/18: Överklagande ingett den 26 november 2018 – Werner mot EUIPO – Merck (FLORAMED)	61
2019/C 25/80	Mål T-697/18: Överklagande ingett den 26 november 2018 – Aldi mot EUIPO – Titlbach (ALTI-SPORT)	61
2019/C 25/81	Mål T-700/18: Överklagande ingett den 26 november 2018 – Kalypso Media Group mot EUIPO Wizards of the Coast (DUNGEONS)	62

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2019/C 25/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 16, 14.1.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 4, 7.1.2019

EUT C 455, 17.12.2018

EUT C 445, 10.12.2018

EUT C 436, 3.12.2018

EUT C 427, 26.11.2018

EUT C 408, 12.11.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 november 2018 – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (C-626/15) – Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (C-659/16)

(Förenade målen C-626/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Beslut av Ständiga representanternas kommitté (Coreper) — Beslut att godkänna att ett diskussionsdokument läggs fram för ett internationellt organ — Upptagande till prövning — Rättsakt mot vilken talan kan väckas — Exklusiv befogenhet, delad befogenhet eller kompletterande befogenhet för Europeiska unionen — Unionen agerar ensam eller tillsammans med medlemsstaterna i ett internationellt organ — Bevarande av havets biologiska resurser — Fiske — Miljöskydd — Forskning — Marina skyddsområden — Antarktisdördraget — Konvention om bevarande av marina levande tillgångar i Antarktis — Weddellhavet och Rosshavet)

(2019/C 25/02)

Rättegångsspråk: franska

Parter

(C-626/15)

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, E. Paasivirta och C. Hermes)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro och M. Simm),

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller, K. Stranz och S. Eisenberg), Republiken Grekland (ombud: G. Karipsiadis och K. Boskovits), Konungariket Spanien (ombud: M.A. Sampol Pucurull), Republiken Frankrike (ombud: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues och B. Fodda), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Gijzen, M. Bulterman och M. Noort), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och M.L. Duarte), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren och L. Swedenborg), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie, biträdd av J. Holmes, QC)

(C-659/16)

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, E. Paasivirta och C. Hermes)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro och M. Simm)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Belgien (ombud: J. Van Holm, C. Pochet och L. Van den Broeck), Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze, J. Möller och S. Eisenberg), Konungariket Spanien (ombud: M.A. Sampol Pucurull), Republiken Frankrike (ombud: D. Colas och B. Fodda), Storhertigdömet Luxemburg (ombud: D. Holderer), Konungariket Nederländerna (ombud: B. Koopman, M. Bulterman och M. Noort), Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och L. Medeiros), Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev och L. Zettergren), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie och G. Brown, biträdda av J. Holmes, QC, och J. Gregory, barrister)

Domslut

- 1) *Talan ogillas i båda målen.*
- 2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader.*
- 3) *Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Portugal, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 59, 15.2.2016
EUT C 38, 6.2.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria – Italien) – Fortunata Silvia Fontana mot Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Mål C-648/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 273 — Efterbeskattning — Metod för att genom induktion uppskatta beskattningsunderlaget — Rätt till avdrag för mervärdesskatt — Presumtion — Principerna om neutralitet och proportionalitet — Nationell lag enligt vilken beräkningen av mervärdesskatten baseras på en förmodad omsättning)

(2019/C 25/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fortunata Silvia Fontana

Motpart: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt och principerna om skatteneutralitet och proportionalitet ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, enligt vilken en skattemyndighet, i de fall då det finns en betydande skillnad mellan de intäkter som deklarerats och de intäkter som har uppskattats utifrån branschriktvärden, får tillämpa en induktiv metod grundad på sådana branschriktvärden för att fastställa den beskattningsbara personens omsättning och, i enlighet med detta, efterbeskatta denna person genom att ålägga denne att betala ett ytterligare belopp i mervärdesskatt, under förutsättning att denna lagstiftning och tillämpningen av den ger den beskattningsbara personen tillfälle att, i enlighet med principerna om skatteneutralitet och proportionalitet samt rätten till försvar, ifrågasätta de resultat som uppnåtts genom att tillämpa denna metod, med stöd av all den motbevisning denna person förfogar över, och utöva sin avdragsrätt i enlighet med bestämmelserna i avdelning X i direktiv 2006/112, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 86, 20.3.2017

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Alba Iulia – Rumänien) – Lucrețiu Hadrian Vădan mot Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Mål C-664/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 167, 168, 178 och 273 — Avdragsrättens omfattning — Fakturor saknas — Användning av sakkunnigutlåtande som inhämtats på begäran av domstol — Bevisbörda för att avdragsrätt föreligger — Principerna om skatteneutralitet och proportionalitet)

(2019/C 25/04)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lucrețiu Hadrian Vădan

Motpart: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i synnerhet artiklarna 167, 168, 178 a och 179, samt principen om mervärdesskattens neutralitet och proportionalitetsprincipen, ska tolkas så att i en situation såsom den som är aktuell i det nationella målet har en beskattningsbar person som inte kan styrka att han betalat ingående mervärdesskatt, till exempel genom att visa fakturor eller någon annan handling, inte rätt att göra avdrag för mervärdesskatt utifrån enbart en bedömning som gjorts med hjälp av ett sakkunnigutlåtande som inhämtats på begäran av en nationell domstol.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Novartis Farma SpA mot Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

(Mål C-29/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artikel 3.1 — Artikel 6 — Direktiv 89/105/EEG — Förordning (EG) nr 726/2004 — Artiklarna 3, 25 och 26 — Ompaketering av ett läkemedel i syfte att använda det för en behandling som inte omfattas av läkemedlets godkännande för försäljning (ändamål som inte omfattas av godkännandet för försäljning) — Ersättning genom det nationella sjukförsäkringssystemet)

(2019/C 25/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Novartis Farma SpA

Motparter: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

ytterligare deltagare i rättegången: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna

Domslut

- 1) Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/26/EU av den 25 oktober 2012, ska tolkas så, att Avastin, efter att ha ompaketerats i enlighet med de villkor som fastställs i de nationella bestämmelser som är aktuella i det nationella målet, omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2012/26.
- 2) Artikel 6 i direktiv 2001/83, i dess lydelse enligt direktiv 2012/26, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationella bestämmelser, som de som är aktuella i det nationella målet, som fastställer på vilka villkor Avastin får ompaketeras för att användas för behandling av oftalmologiska indikationer som inte omfattas av läkemedlets godkännande för försäljning.
- 3) Artiklarna 3, 25 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1027/2012 av den 25 oktober 2012, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den som följer av artikel 1.4 bis i decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante "Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l'anno 1996", convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (lagdekret nr 536 av den 21 oktober 1996 om "Åtgärder för kontroll av utgifter för läkemedel och ny fastställelse av en högsta utgiftsnivå för år 1996", omvandlat till lag nr 648 av den 23 december 1996), i dess lydelse enligt decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, n. 79 (lagdekret nr 36, av den 20 mars 2014, omvandlat till lag nr 79 av den 16 maj 2014), enligt vilken Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (den italienska läkemedelsmyndigheten, AIFA) ges befogenhet att utöva tillsyn över sådana läkemedel som Avastin, vars användning off label bekostas av Servizio Sanitario Nazionale (det nationella hälso- och sjukvårdssystemet i Italien) och att, i förekommande fall, vidta de åtgärder som är nödvändiga för att garantera patientsäkerheten.

⁽¹⁾ EUT C 195, 19.6.2017.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 20 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Constanța – Rumänien) – Sindicatul Familia Constanța, Ustinia Cvas m.fl. mot Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Mål C-147/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för arbetstagares hälsa och säkerhet — Arbetstidens förläggning — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 31 — Direktiv 2003/88/EG — Tillämpningsområde — Undantag — Artikel 1.3 — Direktiv 89/391/EEG — Artikel 2.2 — Verksamhet som familjehemsförälder)

(2019/C 25/06)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Constanța

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sindicatul Familia Constanța, Ustina Cvas, Silvica Jianu, Dumitra Bocu, Cader Aziz, Georgeta Crângașu, Sema Cutlaci

Motpart: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Domslut

Artikel 1.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden, jämförd med artikel 2.2 i rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet, ska tolkas på det sättet att tillämpningsområdet för direktiv 2003/88 inte innefattar verksamheten för familjehemsföräldrar, som består i att inom ramen för ett anställningsförhållande med en myndighet ta emot och integrera en underårig i sitt hushåll och fortlöpande ta ansvar för dennes harmoniska utveckling och fostran.

⁽¹⁾ EUT C 231, 17.7.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Förenade Kungariket) – Swedish Match AB mot Secretary of State for Health

(Mål C-151/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror — Direktiv 2014/40/EU — Artiklarna 1 c och 17 — Förbud mot utsläppande på marknaden av tobak för användning i munnen — Giltighet)

(2019/C 25/07)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Swedish Match AB

Motpart: Secretary of State for Health

Ytterligare deltagare i rättegången: New Nicotine Alliance,

Domslut

Vid prövningen av den fråga som ställts har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artiklarna 1 c och 17 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG.

⁽¹⁾ EUT C 161, 22.5.2017.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González mot Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Mål C-245/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Nationell lagstiftning enligt vilken det är möjligt att avsluta tidsbegränsade anställningsavtal när skälet till rekryteringen inte längre föreligger — Lärare som anställts för ett läsår — Uppsägning av anställningen vid undervisningsperiodens slut — Arbetstidens förläggning — Direktiv 2003/88/EG)

(2019/C 25/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González

Motpart: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Domslut

- 1) Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en arbetsgivare vid undervisningsperiodens slut får avsluta tidsbegränsade anställningar för lärare som rekryterats som visstidsanställda tjänstemän för ett läsår, med hänvisning till att de tvingande och brådskande skäl som krävdes för deras rekrytering inte längre föreligger vid den tidpunkten, samtidigt som tillsvidareanställningarna för lärare som är fast anställda tjänstemän består.
- 2) Artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken tidsbegränsade anställningar för lärare som rekryterats som visstidsanställda tjänstemän för ett läsår får avslutas vid undervisningsperiodens slut, även om detta medför att dessa lärare fräntas dagar för årlig betald semester som är hänförliga till det aktuella läsåret, under förutsättning att de får kontant ersättning för dessa dagar.

⁽¹⁾ EUT C 382, 13.11.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-295/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Tillämpningsområde — Skattepliktiga transaktioner — Tjänster som tillhandahålls mot ersättning — Avgränsning mellan icke-skattepliktigt skadestånd, å ena sidan, och skattepliktiga tjänster som tillhandahålls mot betalning av gottgörelse, å andra sidan)

(2019/C 25/09)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den hänskjutande domstolen

Klagande: MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

- 1) Artikel 2.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det i förväg fastställda belopp som betalas till en näringsidkare av en kund som i förtid, eller av en anledning som är hänförlig till kunden, säger upp ett tjänsteavtal som anger en minsta bindningstid – varvid detta belopp motsvarar det belopp som näringsidkaren skulle ha erhållit under återstående bindningstid om uppsägning inte hade skett, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva – ska anses utgöra ersättning för en tjänst som tillhandahålls mot ersättning och därmed vara föremål för mervärdesskatt.
- 2) Följande omständigheter saknar avgörande betydelse vid kvalificeringen av det belopp som i förväg fastställts i tjänsteavtalet och som kunden ska betala vid förtida uppsägning av avtalet; den omständigheten att syftet med detta schablonbelopp dels är att avhålla kunderna från att inte iaktta den minsta bindningstiden, dels att utgöra ersättning för den skada som operatören åsamkas med anledning av att denna bindningstid inte iaktas; den omständigheten att den ersättning som en handelsagent uppbär med anledning av att avtal med en minsta bindningstid ingås är högre än den ersättning som utgår med avseende på avtal utan någon sådan bindningstid samt den omständigheten att detta belopp enligt nationell rätt kvalificeras som avtalsvite.

⁽¹⁾ EUT C 256, 7.8.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de commerce de Liège – Belgien) – Zako SPRL mot Sanidel SA

(Mål C-452/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 1.2 — Begreppet handelsagent — Självständig mellanman som utövar sin verksamhet från huvudmannens lokaler — Utförande av andra arbetsuppgifter än dem som rör förhandling om försäljning eller köp av varor för huvudmannens räkning)

(2019/C 25/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de commerce de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zako SPRL

Motpart: Sanidel SA

Domslut

- 1) Artikel 1.2 i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter ska tolkas så, att den omständigheten att en person med varaktig behörighet att förhandla om försäljning eller köp av varor för en annan persons räkning, eller att förhandla om och slutföra sådana affärsuppgörelser i denna persons namn och för dennas räkning, utövar sin verksamhet från den sistnämnda personens lokaler inte innebär att den förstnämnda personen inte kan klassificeras som "handelsagent", i den mening som avses i denna bestämmelse, under förutsättning att denna omständighet inte hindrar den förstnämnda personen från att utöva sin verksamhet på ett självständigt sätt, vilket det åligger den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 1.2 i direktiv 86/653 ska tolkas så, att det förhållandet att en person inte bara utövar verksamhet som består i att förhandla om försäljning eller köp av varor för en annan persons räkning, eller att förhandla om och slutföra sådana transaktioner i denna persons namn och för dennes räkning, utan även, för samma person, utövar verksamhet av ett annat slag, utan att den senare verksamheten utgör en bisyssla till den första verksamheten, inte innebär att den förstnämnda personen inte kan klassificeras som "handelsagent", i den mening som avses i denna bestämmelse, under förutsättning att denna omständighet inte hindrar den förstnämnda personen från att utöva den första verksamheten på ett självständigt sätt, vilket det åligger den hänskjutande domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 347, 16.10.2017.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA mot Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-575/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Källskatt på bruttobeloppet för utdelning med nationellt ursprung till bolag utan hemvist i landet — Uppskov med skatt på utdelning till ett bolag med hemvist i landet vilket uppvisar ett underskott under räkenskapsåret — Särbehandling — Motivering — Jämförbarhet — En välavvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Effektiv skatteuppbörd — Proportionalitet — Diskriminering)

(2019/C 25/11)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Domslut

Artiklarna 63 och 65 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken utdelning som lämnas av ett bolag med hemvist i landet blir föremål för källbeskattning om utdelningen erhålls av ett bolag utan hemvist i landet, medan beskattningen av sådan utdelning sker enligt den allmänna bolagsskatteordningen vid slutet av det räkenskapsår då den erhållits om den erhålls av ett bolag med hemvist i landet, och då endast under förutsättning att bolaget med hemvist i landet har uppvisat ett överskott under detta räkenskapsår, vilket innebär att det är möjligt att en sådan beskattning i förekommande fall aldrig sker om bolaget med hemvist i landet upphör med sin verksamhet utan att ha uppvisat ett överskott sedan bolaget erhöll denna utdelning.

⁽¹⁾ EUT C 437, 18.12.2017.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Ministerio de Defensa mot Ana de Diego Porras

(Mål C-619/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP — Klausul 4 — Icke-diskrimineringsprincipen — Motivering — Klausul 5 — Åtgärder för att förhindra missbruk som uppstår genom användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt eller visstidsanställningsförhållanden — Ersättning vid uppsägning på saklig grund av ett avtal om tillsvidareanställning — Ersättning utgår inte när ett avtal om visstidsanställning i form av ett vikariat (interinidad) löper ut)

(2019/C 25/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministerio de Defensa

Motpart: Ana de Diego Porras

Domslut

- 1) Klausul 4.1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken arbetstagare som är anställda enligt avtal om visstidsanställning som ingåtts för att ersätta en arbetstagare med rätt att återgå i tjänst, såsom det avtal om vikariatsanställning som är aktuellt i det nationella målet, inte har rätt till någon ersättning när den avtalade anställningstiden löper ut, medan tillsvidareanställda arbetstagare har rätt till ersättning vid uppsägning av deras anställningsavtal på saklig grund.
- 2) Klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70, ska tolkas på så sätt att det ankommer på den nationella domstolen att i enlighet med samliga tillämpliga bestämmelser i den nationella rätten pröva huruvida en åtgärd som den som är aktuell i det nationella målet, som innebär att ersättning ska betalas ut till arbetstagare som är anställda enligt vissa typer av avtal om visstidsanställning när den avtalade anställningstiden löper ut, utgör en lämplig åtgärd för att förhindra och, i förekommande fall, beivra missbruk av på varandra följande visstidsanställningar eller en likvärdig laglig åtgärd, i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 3) Om den nationella domstolen finner att en åtgärd som den som är aktuell i det nationella målet, som innebär att ersättning ska betalas ut till arbetstagare som är anställda enligt vissa typer av avtal om visstidsanställning när den avtalade anställningstiden löper ut, utgör en lämplig åtgärd för att förhindra och, i förekommande fall, beivra missbruk av på varandra följande visstidsanställningar eller en likvärdig laglig åtgärd, i den mening som avses i klausul 5 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70, ska den bestämmelsen tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som den här aktuella, enligt vilken arbetstagare som är anställda enligt vissa typer av avtal om visstidsanställning har rätt till sådan ersättning när deras anställningsavtal löper ut, medan arbetstagare som är anställda enligt andra typer av avtal om visstidsanställning inte har rätt till någon ersättning när deras anställningsavtal löper ut, förutom om det i den nationella rättsordningen inte finns någon annan effektiv åtgärd för att förhindra och beivra missbruk med avseende på de sistnämnda arbetstagarna, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 22, 22.01.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG mot Finanzamt Feldkirch

(Mål C-625/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 56 och 63 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster och fri rörlighet för kapital — Kreditinstitut — Stabilitetsskatt och särskilt bidrag till denna skatt vilka fastställs på grundval av den okonsoliderade balansomslutningen hos kreditinstitut som är etablerade i Österrike — Inbegripande av banktransaktioner med gränsöverskridande karaktär — Transaktioner som utförs av dotterbolag i andra medlemsstater inbegrips inte — Särbehandling — Restriktion — Motivering)

(2019/C 25/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Motpart: Finanzamt Feldkirch

Domslut

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, i den mån denna innebär att kreditinstitut som är etablerade i Österrike som, likt kreditinstitutet i det nationella målet, tillhandahåller tjänster till sina kunder med hemvist i andra medlemsstater utan att göra detta genom fasta driftställen i dessa medlemsstater, ska betala en skatt som fastställs på grundval av "den genomsnittliga okonsoliderade balansomslutningen", som innefattar de banktransaktioner som direkt utförs av dessa kreditinstitut med medborgare i andra medlemsstater, medan denna lagstiftning inte omfattar sådana transaktioner när dessa utförs av dotterbolag till kreditinstitut som är etablerade i Österrike om dessa dotterbolag har hemvist i andra medlemsstater.

⁽¹⁾ EUT C 112, 26.3.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Okresný súd Dunajská Streda – Slovakien) – ZSE Energia a.s. mot RG

(Mål C-627/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 861/2007 — Det europeiska småmålsförfarandet — Artiklarna 2.1 och 3.1 — Tillämpningsområde — Begreppet parter — Gränsöverskridande tvister)

(2019/C 25/14)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Okresný súd Dunajská Streda

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ZSE Energia a.s.

Motpart: RG

Ytterligare deltagare i rättegången: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Domslut

- 1) Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande, i dess lydelse enligt rådets förordning (EU) nr 517/2013 av den 13 maj 2013, ska tolkas så, att begreppet parter endast omfattar käranden och svaranden i det nationella målet.
- 2) Artiklarna 2.1 och 3.1 i förordning nr 861/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 517/2013, ska tolkas så, att en sådan tvist som den i det nationella målet, där käranden och svaranden har sitt hemvist eller sin vanliga vistelseort i den medlemsstat där den domstol vid vilken talan väckts är belägen, inte omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 22 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Hof van beroep te Antwerpen – Belgien) – Vlaams Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw mot Johannes Huijbrechts

(Mål C-679/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Skattelagstiftning — Arvsskatt — Hållbar skogsförvaltning — Undantag från skatteplikt — Skydd för skogsarealen)

(2019/C 25/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vlaamse Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaamse Gewest, företrädd av Vlaamse regering genom Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Motpart: Johannes Huijbrechts

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en sådan lagstiftning i en medlemsstat som, liksom lagstiftningen i det nationella målet, medger en skattefördel för skog som förvärvats genom arv eller testamente under förutsättning att den förvaltas på ett hållbart sätt enligt de villkor som fastställts i nationell rätt, men begränsar denna fördel till att endast avse skog som är belägen inom den medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 94, 12.3.2018.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 november 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Österrike) – Ahmad Shah Ayubi mot Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

(Mål C-713/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2011/95/EU — Bestämmelser om innebörden av internationellt skydd — Flyktingstatus — Artikel 29 — Social trygghet — Särbehandling — Flyktingar med tidsbegränsat uppehållstillstånd)

(2019/C 25/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ahmad Shah Ayubi

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Domslut

- 1) Artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som alternativt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning som den här aktuella, som föreskriver att flyktingar som har tidsbegränsat uppehållstillstånd i en medlemsstat ska beviljas socialt bistånd som är lägre än det som beviljas medborgare i den medlemsstaten och flyktingar med permanent uppehållstillstånd i nämnda medlemsstat.
- 2) En flykting kan, i ett mål vid en nationell domstol, åberopa att en lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet är oförenlig med artikel 29.1 i direktiv 2011/95 till stöd för ett yrkande om att den inskränkning av hans eller hennes rättigheter som nämnda lagstiftning medför ska undanröjas.

(¹) EUT C 123, 9.4.2018.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungern) den 26 juli 2018 – SD mot Agrárminiszter

(Mål C-490/18)

(2019/C 25/17)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i det nationella målet

Klagande: SD

Motpart: Agrárminiszter

Tolkningsfrågor

1. Ska begreppet "tillförlitlig metod" i artikel 2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/1366, (¹) avseende en metod för att mellan den 1 september och den 31 december varje år fastställa [antalet] bikupor, tolkas på så sätt det är den som ansöker om stöd som ska anmäla antalet bikupor, och, för det fall denna fråga besvaras jakande, är detta en tillförlitlig metod?
2. Om det, enligt artikel 55 i förordning nr 1308/2013, med hänsyn till den biologiska särarten hos bin, finns anledning att mellan den 1 september och den 31 december varje år fastställa antalet bikupor, som stödet för biodling grundas på, ska då [nämnda förordning] tolkas på så sätt att medlemsstaterna får avvika från en sådan regel?
3. Om föregående fråga besvaras jakande, får det i nationella bestämmelser föreskrivas att uppgiften om antalet bikupor som krävs ska fastställas i januari, med retroaktiv verkan?
4. Ska den omständigheten att tilldelningen av [unionens medel] för biodlingsprogrammen för åren 2017–[2019] ska ske i förhållande till antalet bikupor som medlemsstaterna år 2013 anmält för programmen för åren 2014–2016 tolkas på så sätt att antalet bikupor som krävs för tilldelning av stöd även kan fastställas på ett annat sätt efter den period som löpte ut den 31 december 2016 och som ligger till grund för de stöd som ska tilldelas för år 2017?

5. Ska nämnda EU-förordning tolkas på så sätt att det är tillåtet att anta en nationell bestämmelse som gör utbetalningen av ett stöd av mindre betydelse beroende av ett villkor som strider [mot unionsrätten]? Ska stöd som behandlas i unionsrätten vara ägnade, även i praktiken, att underlätta bedrivandet av biodlingsverksamhet?

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1366 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller stöd inom biodlingssektorn (EUT L 211, 2015, s. 3).

Överklagande ingett den 18 september 2018 av Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 12 juli 2018 i mål T-41/17, Lotte Co. Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-580/18)

(2019/C 25/18)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (ombud: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Lotte Co. Ltd, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom (nionde avdelningen) av den 12 juli 2018 (T-41/17) och ogilla överklagandet av det beslut som EUIPO:s fjärde överklagandenämnd meddelade den 28 oktober 2016 (ärende R-0250/2016-5), eller
- i andra hand, om tribunalens dom upphävs, återförvisa målet till tribunalen, samt
- förplikta Lotte Co. Ltd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar följande grunder:

1. Det utgjorde felaktig rättstillämpning när tribunalen utövade sin behörighet enligt artikel 65.3 i förordning nr 207/2009⁽¹⁾ att ändra ett överklagat beslut trots att överklagandenämnden ännu inte tillräckligt utrett frågan om brukets frekvens och varaktighet. Det är till men för klagandens intressen, eftersom tribunalens egna slutsatser inte är tillräckliga och inte tar hänsyn till relevant bevisning. Om överklagandenämnden redan hade kommit fram till dessa slutsatser, skulle klaganden ha kunnat angripna dem i ett överklagande till tribunalen.
2. Tribunalen grundade i stor utsträckning sin prövning av det verkliga bruket av varumärket, i den mening som avses i artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009, på den omständigheten att omsättningstalen i fakturorna är för låga i förhållande till den omsättning som framgår av försäkran under ed. Tribunalen kunde dock i alla fall ha beaktat den objektiva branschtypiska produktions- och distributionskapaciteten i denna sektor. De aktuella subjektiva villkoren för den enskilda företaget kan inte spela någon roll för omfattningen av bruket. Vidare ska bruk av ett varumärke anses som verkligt även om det kvantitativt sett är obetydligt. Det finns ingen absolut nedre gräns. Någon bedömning av affärsstrategin eller av de aktuella varornas kommersiella framgång ska inte göras. Det enda relevanta är om det föreligger ett rent symboliskt bruk.
3. Tribunalens tolkning av kriteriet för verkligt bruk enligt artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 är också felaktig rättstillämpning, eftersom den grundar sig på storleken på marknaden som helhet, utan att den objektiva produktions- och distributionskapaciteten inom sektorn och graden av diversifiering bland företagen på den relevanta marknaden beaktades.

4. Tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna rörande det verkliga bruket av det äldre varumärket genom att utelämna avgörande information från försäkraren, bland annat om brukets varaktighet.
5. Den strider mot den allmänna principen om likabehandling att tribunalen i stor utsträckning stött sig på de subjektiva omständigheterna för klagandens licenstagare för att bedöma frågan om vilket tidigare bruk som krävs för att upprätthålla rättigheterna och särskilt beaktat licenstagarens kommersiella verksamhetsområde och produktions- och distributionskapacitet.
6. Det utgör också ett åsidosättande av den allmänna principen om likabehandling att tribunalen avviker från tidigare avgöranden från tribunalen och domstolen, där tribunalen eller domstolen bekräftat att verkligt bruk förelegat i jämförbara situationer.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (kodifierad version) (EUT L 78, 2009, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di L'Aquila (Italien) den 1 oktober
2018 – Gabriele Di Girolamo mot Ministero della Giustizia**

(Mål C-618/18)

(2019/C 25/19)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di L'Aquila

Parter i det nationella målet

Sökande: Gabriele Di Girolamo

Svarande: Ministero della Giustizia

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Ska de allmänna nu gällande unionsrättsliga principerna om unionsrättens företräde, rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar, jämlikhet i medel i förfarandet, rätt till ett effektivt domstolsskydd, rätt till en oberoende domstol och, mer allmänt, rätten till ett rättvist förfarande, vilka garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, mot bakgrund av EU-domstolens praxis om italienska statens ansvar för det fall en domstol som dömer i sista instans gör sig skyldig till uppenbart åsidosättande av unionsrätten, närmare bestämt dom [av den 30 september 2003, C-224/01, Köbler, EU:C:2003:513, dom av den 13 juni 2006, C-173/03, Traghetti del Mediterraneo, EU:C:2006:391, och dom av den 24 november 2011, C-379/10, kommissionen/Italien, EU:C:2011:775], tolkas så, att dessa bestämmelser och nämnda unionsrättsliga praxis utgör hinder för att en medlemsstat som i förevarande fall för att gynna sig själv och de egna offentliga myndigheterna tillämpar bestämmelser – såsom de som har införts genom lag nr 18/2015 med den uttalade avsikten att genomföra EU-domstolens ovannämnda avgöranden, men med det huvudsakliga målet att undergräva deras verkningar och styra de nationella domstolarna – vilka enligt den nya ordalydelsen i artikel 2.3 och 2.3-bis i lag nr 117 av den 13 april 1988 om domarnas civilrättsliga ansvar inför ett begrepp om ansvar vid uppsåt eller grov oaktsamhet ”i fall av uppenbart åsidosättande av lagbestämmelser och unionsrätten”? Mot bakgrund av dessa nationella bestämmelser ställs nämligen den nationella domstolen i förevarande fall inför valet – som oavsett hur det görs ger upphov till civilrättsligt och disciplinmässigt ansvar gentemot staten i de mål där den offentliga myndigheten är part – att antingen åsidosätta de nationella bestämmelserna genom att låta bli att tillämpa dem, och i stället tillämpa unionsrätten såsom den har tolkats av EU-domstolen, eller åsidosätta unionsrätten genom att tillämpa de nationella bestämmelserna som utgör hinder för att tillförsäkra ett effektivt skydd och strider mot dels artiklarna 1.3 och 7 i direktiv 2003/88, dels klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70, dels artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de har tolkats av EU-domstolen och i synnerhet i dom [av den 1 mars 2012, C-393/10, O'Brien, EU:C:2012:110, och dom av den 29 november 2017, C-214/16, King, EU:C:2017:914].

- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande och med hänsyn tagen till Corte costituzionale ståndpunkt [i dom] nr 269/2017 av den 14 december 2017 som en följd av [EU-domstolens dom av den 5 december 2017], C-42/17, M.A.S. och M.B., EU:C:2017:936] mot bakgrund av artiklarna 31.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 267 FEUF och artikel 4 FEU, kan det avgörande som EU-domstolen, inom ramen för ett nationellt mål där svaranden är en statlig myndighet, ombes att meddela angående förevarande begäran om förhandsavgörande, för det fall att det i detta sammanhang slås fast att artikel 2.3 och 2.3-bis i lag nr 117 av den 13 april 1988 strider mot unionsrätten, då likställas med en unionsrättslig bestämmelse med direkt effekt, varpå de nationella domstolarna ska tillämpa den direkt och låta bli att tillämpa de oförenliga nationella bestämmelserna?
- 3) Om fråga 1 ska besvaras jakande, kan en ordinarie ledamot eller "yrkesdomare" vid tillämpningen av klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som införts genom direktiv 1999/70⁽¹⁾, då betraktas som en, med en visstidsanställd fredsdomare, jämförbar tillsvidareanställd, förutsatt att båda har samma tjänstgöringstid, om de fullgör exakt samma domstolsfunktioner, men uttagningsförfarandena skiljer sig mellan ordinarie ledamöter (utnämning grundad på meriter och uttagningsprov, tillsvidareanställning, huvudsaklig oavsättlighet med undantag av väldigt sällsynta fall av ytterst grov underlåtenhet att iakttä de yrkesetiska skyldigheterna) och fredsdomare (utnämning grundad på meriter, visstidsanställning som skönmässigt kan förlängas på grundval av den periodiska utvärdering av de yrkesmässiga kvalifikationerna som görs av Consiglio superiore della magistratura och omedelbart entledigande i händelse av negativt utfall av utvärderingen av hur fredsdomaren har utövat sitt ämbete)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Kiel (Tyskland) den 12 oktober 2018 – KH
mot Sparkasse Südholstein**

(Mål C-639/18)

(2019/C 25/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Kiel

Parter i det nationella målet

Klagande: KH

Motpart: Sparkasse Südholstein

Tolkningsfrågor

- 1) Ska ett avtal anses ingått "inom ramen för ett system för distansförsäljning eller tillhandahållande av tjänster på distans organiserat av leverantören", i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/65/EG⁽¹⁾, genom vilket ett befintligt låneavtal ändras uteslutande med avseende på avtalad räntesats (tilläggsavtal avseende räntejustering), när en filialbank endast ingår låneavtal för fastighetsfinansiering mot pant i den fasta egendomen i sina företagslokaler, medan den i pågående affärsförbindelser ibland ingår avtal om ändring av redan ingångna låneavtal uteslutande med användning av distanskommunikation?
- 2) Föreligger ett "avtal om finansiella tjänster", i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/65/EG, när ett befintligt låneavtal ändras uteslutande med avseende på den avtalade räntan (tilläggsavtal avseende räntejustering), utan att lånets löptid förlängs eller att beloppet ändras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 2002, s. 16).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Genova (Italien) den 12 oktober 2018 – LG
m.fl. mot Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale**

(Mål C-641/18)

(2019/C 25/21)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Genova

Parter i det nationella målet

Kärande: LG m.fl.

Svarande: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Tolkningsfrågor

Ska artiklarna 1.1 och 2.1 i förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ av den [22] december 2000 – även mot bakgrund av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 6.1 i Europakonventionen och skäl 16 i direktiv 2009/15/EG⁽²⁾ – tolkas så, att de utesluter att domstolen i en medlemsstat inom ramen för en skadeståndstalan avseende ersättning för dödsfall och personsador som inträffade i samband med att en passagerarfärja förliste, där kärandena har yrkat att svarandena ska ådömas skadeståndsansvar för oaktsamhet, kan förklara sig obehörig med hänsyn tagen till den immunitet mot domstolsprövning som enheter och privata juridiska personer som har säte i den berörda medlemsstaten åtnjuter när de utför klassificerings- och/eller certifieringsverksamheter på ett tredjelandets vägnar?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 september 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (EUT L 131, 2009, s. 47).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Spanien) den
15 oktober 2018 – OD mot Ryanair D.A.C.**

(Mål C-646/18)

(2019/C 25/22)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Parter i det nationella målet

Kärande: OD

Svarande: Ryanair D.A.C.

Tolkningsfrågor

- 1) Kräver den regel om tyst prorogation som avses och regleras i artikel 26 i förordning (EU) nr 1215/2012, att det föreligger ett objektiva anknytningskriterium mellan å ena sidan föremålet för tvisten eller kärandens hemvist och å andra sidan den domstolen vid vilken talan väcks?

- 2) Kräver den regel om tyst prorogation som avses och regleras i artikel 26 i förordning (EU) nr 1215/2012, i alla dess aspekter, en självständig och för alla medlemsstater enhetlig tolkning, som, i så fall, inte villkoras av begränsningar enligt medlemsstaternas bestämmelser om nationella domstolars behörighet, såsom en bestämmelse i vilken det föreskrivs att denna behörighetsregel inte gäller i mål som, på grund av att de rör mindre belopp, ska prövas enligt det förenklade förfarandet enligt spansk processrättslagstiftning?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunalul București (Rumänien) den 17 oktober 2018 – Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) mot Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

(Mål C-648/18)

(2019/C 25/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul București

Parter i det nationella målet

Klagande: Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE)

Motpart: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Tolkningsfråga

Utgör artikel 35 FEUF hinder för en tolkning av artiklarna 23.1 och 28 c i Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 som innebär att Rumäniens elproducenter är skyldiga att handla med hela den producerade elmängden enbart på en rumänsk centraliserad konkurrensutsatt marknad, med tanke på att el uteslutande får exporteras genom tradingbolag och inte direkt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Bologna (Italien) den 22 oktober 2018 – UX mot Republiken Italien

(Mål C-658/18)

(2019/C 25/24)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Bologna

Parter i det nationella målet

Klagande: UX

Motpart: Governo della Repubblica italiana

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattas fredsdomare, såsom den hänskjutande domstolen, av begreppet europeisk allmän domstol som är behörig att begära förhandsavgörande med stöd av artikel 267 FEUF, även om fredsdomare enligt den nationella rättsordningen på grund av sina otrygga anställningsförhållanden inte tillerkänns samma arbetsvillkor som yrkesdomare, trots att de utför samma domstolsuppgifter som yrkesdomare och ingår i det nationella domstolsväsendet, vilket strider mot de skyddsregler för de europeiska allmänna domstolarnas oberoende ställning och opartiskhet som anges i EU-domstolens dom Wilson (EU:C:2006:587, punkterna 47–53), dom Associação Sindical dos Juizes Portugueses (EU:C:2018:117, punkterna 32 och 41–45) och dom Minister for Justice and Equality (EU:C:2018:586, punkterna 50–54)?

- 2) Om fråga 1 ska besvaras jakande, omfattas den sökande fredsdomarens tjänsteutövning då av begreppet visstidsanställd i den mening som avses i artiklarna 1.3 och 7 i direktiv 2003/88⁽¹⁾, jämförda med klausul 2 i ramavtalet om visstidsarbete, som har införts genom direktiv 1999/70⁽²⁾, och med artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de har tolkats av EU-domstolen och i synnerhet i dom O'Brien (EU:C:2012:110) och dom King (EU:C:2017:914), och, om fråga 1 ska besvaras jakande, kan en ordinarie ledamot eller yrkesdomare vid tillämpningen av klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som har införts genom direktiv 1999/70, då betraktas som en, med en visstidsanställd fredsdomare, jämförbar tillsvidareanställd?

- 3) Om frågorna 1 och 2 ska besvaras jakande, utgör då artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artikel 267 FEUF, mot bakgrund av EU-domstolens praxis om italienska statens ansvar för det fall en domstol som dömer i sista instans gör sig skyldig till uppenbart åsidosättande av unionsrätten, närmare bestämt dom Köbler (EU:C:2003:513), Traghetti del Mediterraneo (EU:C:2006:391) och kommissionen/Italien (EU:C:2011:775), hinder för artikel 2.3 och 2.3-bis i lag nr 117 av den 13 april 1988 om domarnas civilrättsliga ansvar, som inför ett begrepp om domarnas ansvar vid uppsåt eller grov oaktsamhet ”i fall av uppenbart åsidosättande av lagbestämmelser och unionsrätten” och ställer den nationella domstolen inför valet – som oavsett hur det görs ger upphov till civilrättsligt och disciplinmässigt ansvar gentemot staten i de mål där den offentliga myndigheten är part, i synnerhet när domaren i målet är en visstidsanställd fredsdomare utan effektivt rättsligt, ekonomiskt och socialförsäkringsmässigt skydd, som i förevarande mål – att antingen åsidosätta de nationella bestämmelserna genom att låta bli att tillämpa dem, och i stället tillämpa unionsrätten såsom den har tolkats av EU-domstolen, eller åsidosätta unionsrätten genom att tillämpa de nationella bestämmelserna som utgör hinder för att tillförsäkra ett effektivt skydd och strider mot artiklarna 1.3 och 7 i direktiv 2003/88, klausulerna 2 och 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som har införts genom direktiv 1999/70, och artikel 31.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

- 4) Utgör kommissionens vägran att inleda ett överträdelseförfarande eller att väcka talan om fördragsbrott mot en medlemsstat vid EU-domstolen ett allvarligt åsidosättande enligt artiklarna 2, 4.2, 4.3, 6.1, 9, 10.1 och 17.1 FEU, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som utgör lämplig grund för att väcka talan om utomobligatoriskt ansvar mot unionen med stöd av artikel 340 andra stycket FEUF, mot bakgrund av att kommissionen – som i förevarande mål –
 - genom meddelande DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016) av juni 2016, som inkom till de italienska offentliga myndigheterna den 10 juni 2016, gav ett nekande svar i ärende EU Pilot 7779/15/EMPL och upplyste om det nära förestående inledandet av ett överträdelseförfarande angående huruvida nationella bestämmelser om fredsdomarämbetet är förenliga med unionsrätten med avseende på missbruk av användandet av på varandra följande visstidsanställningskontrakt, särbehandling vad gäller lön, semester och mammaledighet jämfört med ordinarie ledamöter och yrkesdomare, men fram till dags dato aldrig har inlett nämnda överträdelseförfarande, och

 - genom meddelande av den 21 december 2016 C(2016) 8600 final preciserade att den har skönsmässig befogenhet att besluta huruvida och när den ska inleda ett överträdelseförfarande eller hänskjuta ett ärende till EU-domstolen, enligt vars praxis enskilda personer inte kan vinna framgång i en talan mot kommissionen när denna avstår från att inleda ett överträdelseförfarande?

- 5) Oberoende av hur de ovanstående fyra frågorna besvaras, kan artiklarna 268, 274 och 340 andra stycket FEUF mot bakgrund av artiklarna 2, 4.2, 4.3, 6.1, 9, 10.1 och 17.1 FEU, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, då tolkas så, att en talan om utomobligatoriskt ansvar mot unionen inte får undandras från de nationella domstolarnas behörighet i ett fall som det ifrågavarande, där underlåtenheten att i den nationella lagstiftningen tillämpa de unionsrättsliga bestämmelser som säkerställer principen om att domstolar ska vara oavhängiga och opartiska har fastställts till viss del bero av dels kommissionens allvarliga åsidosättande av de uppgifter och skyldigheter som den har i egenskap av fördragets väktare, dels kommissionens skönsmässiga befogethet att besluta huruvida och när den ska inleda överträdelseförfaranden eller hänskjuta ett ärende till EU-domstolen, enligt vars praxis enskilda personer inte kan vinna framgång i en talan mot kommissionen när denna avstår från att inleda ett överträdelseförfarande, vilket därmed gör att EU-domstolen fräntas sin exklusiva behörighet att meddela beslut i talan om utomobligatoriskt ansvar mot unionen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 2003, s. 9)

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, 1999, s. 43).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 22 oktober 2018 –
Sundair GmbH mot WV m.fl.**

(Mål C-660/18)

(2019/C 25/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i det nationella målet

Klagande: Sundair GmbH

Motpart: WV, XU, YT, företrädna av XU och ZS

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 b jämförd med artikel 5.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ⁽¹⁾ tolkas så, att passagerare som berörs av en inställd flygning har rätt till kompensation även om det lufttrafikföretag som utför flygningen saknar giltig licens, i den mening som avses i artikel 2 a i förordning (EG) nr 261/2004, avsaknaden av denna licens åtminstone delvis har orsakat den inställda flygningen, och passagerarna vid bokningstillfället inte kände till den saknade licensen?

⁽¹⁾ EGT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 22 oktober 2018 – CTT – Correios de Portugal mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-661/18)

(2019/C 25/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: CTT – Correios de Portugal

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

- 1) Hindrar principerna om neutralitet, effektivitet, likvärdighet och proportionalitet att artikel 98.2 i mervärdesskattelagen tolkas på det sättet att den inte är tillämplig i fall då avdrag som redan har gjorts ändras eller justeras?
- 2) Utgör dessa principer hinder för en lagstiftning såsom artikel 23.1 b och 23.6 i mervärdesskattelagen, tolkade på det sättet att en beskattningsbar person, som har valt en metod med en koefficient och/eller fördelningsnyckel för beräkning av rätten till avdrag för ingående skatt för varor och tjänster med blandad användning och som har gjort en korrigering på grundval av de definitiva siffrorna för det år som avdraget avser, enligt lydelsen i nämnda artikel 23.6, inte retroaktivt får ändra de uppgifterna och räkna om det ursprungliga avdraget, som redan justerats i enlighet med den bestämmelsen, efter en retroaktiv inbetalning av mervärdesskatt avseende en verksamhet som ursprungligen ansetts undantagen från skatt?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Grondwettelijk Hof (Belgien) den 25 oktober 2018 – Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones och germanophone mot Ministerraad

(Mål C-667/18)

(2019/C 25/27)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Grondwettelijk Hof

Parter i det nationella målet

Klagande: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Motpart: Ministerraad

Tolkningsfråga

Ska begreppet ”förhandlingar” i artikel 201.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽¹⁾ av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet tolkas så, att det omfattar de utomrättsliga och rättsliga medlingsförfaranden som regleras i artiklarna 1723/1–1737 i Belgisch Gerechtelijk wetboek (den belgiska civilprocesslagen)?

⁽¹⁾ EUT L 335, 2009, L 335, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Italien) den 29 oktober 2018 – CO mot Comune di Gesturi

(Mål C-670/18)

(2019/C 25/28)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Parter i det nationella målet

Klagande: CO

Motpart: Comune di Gesturi

Tolkningsfråga

Utgör principen om förbud mot diskriminering, som är fastställd i artiklarna 1 och 2 i rådets direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ av den 27 november 2000, hinder för bestämmelsen i artikel 5.9 i lagdekret nr 95 av den 6 juli 2012 (som, med ändringar, har omvandlats till lag nr 135 av den 7 augusti 2012, i dess lydelse enligt artikel 6 i lagdekret nr 90 av den 24 juni 2014, som har omvandlats till lag nr 114 av den 11 augusti 2014), enligt vilken det ska vara förbjudet för myndigheter att tilldela utrednings- och rådgivningsuppdrag till privat eller offentligt anställda som har gått i pension?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EUT L 303, 2000, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 29 oktober 2018 – DN mot Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-672/18)

(2019/C 25/29)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: DN

Motpart: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i artikel 8 i direktivet av den 19 oktober 2009 ⁽¹⁾ tolkas så, att de hindrar att den kapitalvinst som uppstått vid en överlåtelse av värdepapper som förvärvats genom utbyte och den kapitalvinst för vilket beskattningen uppskjutits regleras genom olika bestämmelser i fråga om beskattningsunderlag och skattesatser?
- 2) Ska samma bestämmelser i synnerhet tolkas så, att de hindrar att de avdrag från beskattningsunderlaget som syftar till att beakta värdepappersinnehavets varaktighet inte medges för den kapitalvinst som varit föremål för uppskjuten beskattning, då denna reglering av beskattningsunderlaget inte gällde vid den tidpunkt då denna kapitalvinst uppstod, och dessa avdrag vad gäller vinsten på överlåtelsen av de värdepapper som förvärvats genom utbyte fastställs utifrån tidpunkten för utbytet och inte tidpunkten för förvärvet av de utbytta värdepappren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EG av den 19 oktober 2009 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ föreningens säte från en medlemsstat till en annan (EUT L 310, s. 34).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Paris (Frankrike) den 30 oktober 2018 – Santen SAS mot Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Mål C-673/18)

(2019/C 25/30)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Paris

Parter i det nationella målet

Klagande: Santen SAS

Motpart: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet *annan tillämpning* i den mening som avses i Europeiska unionens domstols dom Neurim av den 19 juli 2012, C-130/11, tolkas strikt, det vill säga

— enbart avse användning på människor till följd av en veterinärisk användning,

— eller avse en indikation som omfattas av ett nytt terapeutiskt område, i meningen ett nytt läkemedel, jämfört med det tidigare godkännandet för saluförande på marknaden, eller ett läkemedel i vilket den aktiva substansen har en annan verkan än den som det har i det läkemedel som är föremål för det första godkännandet för saluförande på marknaden,

— eller mer allmänt, mot bakgrund av syftena med förordning nr 469/2009 ⁽¹⁾ som avser inrätta ett balanserat system som beaktar alla berörda intressen, inbegripet folkhälsan, bedömas enligt striktare kriterier än dem som avser bedömningen av uppfinningens patentbarhet

eller ska det tvärtom tolkas brett, det vill säga inte bara anses inbegripa olika terapeutiska indikationer och sjukdomar, utan också olika beredningar, doseringar och/eller administreringsätt.

- 2) Innebär begreppet *användning inom ramen för det skydd som grundpatentet ger* i den mening som avses i Europeiska unionens domstols dom Neurim av den 19 juli 2012, C-130/11, att grundpatentets räckvidd ska överensstämma med räckvidden av det åberopade godkännandet för saluförande på marknaden och, följaktligen, endast avse den nya medicinska användning som motsvarar detta godkännandes terapeutiska indikation.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tillägsskydd för läkemedel (EUT L 152, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 5 november 2018 – Amoena Ltd mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Mål C-677/18)

(2019/C 25/31)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: Amoena Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Giltighetsfrågor

1. Har tullkodexkommittén och Europeiska kommissionen gjort ett uppenbart fel genom att klassificera protesbehåar
 - a) enligt kapitel 62 i Europeiska unionens kombinerade nomenklatur ⁽¹⁾ enligt nummer 6212, som särskilt omfattar "bysthållare", och undernummer 6212 10 90 i KN, i stället för
 - b) enligt kapitel 90 enligt nummer 9021 och undernummer 9021 10 10 som tillhör till konstgjorda kroppsdelar, i den mening som avses i anmärkning 2 b till kapitel 90 i KN?
2. Utgör genomförandeförordningen ⁽²⁾ en oberättigad begränsning av möjligheten att klassificera tillbehör till konstgjorda kroppsdelar enligt nummer 9021 och anmärkning 2 b till kapitel 90 i KN, som innebär att Europeiska kommissionen genom att anta genomförandeförordningen har överskridit sin behörighet (*ultra vires*)?
3. Utgör genomförandeförordningen ett åsidosättande av principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 [FEU] i en situation där
 - a) Europeiska kommissionen ska respektera de nationella domstolarnas avgöranden, men också främja en enhetlig (och korrekt) tillämpning av tullkodexen och KN,
 - b) Supreme Court i Förenade kungariket enhälligt har funnit att protesbehåar ska klassificeras enligt kapitel 90 i KN enligt nummer 9021, och

- c) Supreme Courts avgörande har lagts fram vid Europeiska kommissionen som översänt avgörandet till samtliga medlemsstater tillsammans med en sammanfattning av Supreme Courts domskäl?

⁽¹⁾ KN.

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1167 av den 26 juni 2017 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen (EUT L 170, 2017, s. 50) (genomförandeförordningen).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 november 2018 – Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Mål C-678/18)

(2019/C 25/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Part i det nationella målet

Klagande: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Tolkningsfrågan

Ska artikel 90.1 i förordning nr 6/2002 tolkas så, att den förpliktar medlemsstaterna att tillerkänna alla däri nämnda domstolar behörighet att besluta om interimistiska åtgärder eller skyddsåtgärder, eller står det medlemsstaterna – helt eller delvis – fritt att uteslutande anförtro uppdraget att besluta om sådana åtgärder åt de domstolar som i enlighet med artikel 80.1 i förordning nr 6/2002 har utsetts till domstolar (i första och andra instans) för gemenskapsformgivningar?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Okresní soudem v Ostravě (Republiken Tjeckien) den 5 november 2018 – OPR-Finance s.r.o. mot GK

(Mål C-679/18)

(2019/C 25/33)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Okresní soud v Ostravě

Parter i det nationella målet

Sökande: OPR-Finance s.r.o.

Svarande: GK

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 8, jämförd med artikel 23, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG ⁽¹⁾ hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken sanktionen vid underlåtenhet att uppfylla kreditgivarens skyldighet att, innan kreditavtalet ingås, göra en bedömning av konsumentens kreditvärdighet ska vara att kreditavtalet är ogiltigt förenat med en skyldighet för konsumenten att återbetala kapitalbeloppet till kreditgivaren vid en tidpunkt som är lämplig i förhållande till konsumentens ekonomiska förmåga, när denna sanktion (kreditavtalets ogiltighet) emellertid endast är tillämplig för det fall konsumenten gör den gällande (det vill säga invänder att avtalet är ogiltigt) inom en treårsperiod?

- 2) Innebär artikel 8, jämförd med artikel 23, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG en skyldighet för en nationell domstol att ex officio tillämpa den sanktion som fastställs i den nationella lagstiftningen vid underlåtenhet att uppfylla kreditgivarens skyldighet att göra en bedömning av konsumentens kreditvärdighet (det vill säga även för det fall konsumenten faktiskt inte gör gällande sanktionen)?

⁽¹⁾ EUT L 133, 2008, s. 66.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) den
7 november 2018 – SY mot Associated Newspapers Ltd**

(Mål C-687/18)

(2019/C 25/34)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i det nationella målet

Klagande: SY

Motpart: Associated Newspapers Ltd

Tolkningsfråga

Är sådana bestämmelser i nationell rätt som section 32.4 och 32.5 i Data Protection Act 1998 (DPA) (dataskyddslag 1998) – i vilka det föreskrivs att om en registeransvarig i ett förfarande påstår att personuppgifter som förfarandet mot denna registeransvarige rör behandlas i) uteslutande för journalistiska, konstnärliga eller litterära ändamål och ii) i syfte att publicera journalistiskt, litterärt eller konstnärligt material som inte tidigare har publicerats av den registeransvarige, ska domstolen vilandeförklara förfarandet till den del det avser opublicerade personuppgifter till dess att a) Information Commissioner har bestämt att villkoren i) eller ii) inte är uppfyllda, b) den registeransvariges påstående återkallas eller c) personuppgifterna publiceras – förenliga med artiklarna 9, 22 och 23 i direktiv 95/46/EG och artiklarna 7, 8 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 6 november 2018 – brottmål mot TX och UW

(Mål C-688/18)

(2019/C 25/35)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

TX och UW

Tolkningsfråga

Ska den tilltalades rätt att närvara vid rättegången i enlighet med artikel 8.1 och 8.2 jämförd med skälen 35 och 44 i direktiv (EU) 2016/343 ⁽¹⁾ anses ha kränkts, om ett av sammanträdena inom det straffrättsliga förfarandet har hållits i den tilltalades utvaro och om denne på korrekt sätt har kallats, informerats om konsekvenserna av utvaro och försvarats av en av vederbörande själv utsedd advokat, om

- a) han eller hon av ett skäl som vederbörande råder över inte har inställt sig (att han eller hon beslutat att inte delta i ett visst sammanträde),
- b) han eller hon av ett skäl som vederbörande inte råder över inte har inställt sig (nämligen sjukdom), om vederbörande därefter har informerats om vad som i dennes utvaro har genomförts och med kännedom om förhållandena har beslutat och förklarat att
 - han eller hon inte under återopande av sin utvaro ifrågasätter lagenligheten av vad som har genomförts och inte begär att det ska upprepas i vederbörandes [när]varo,
 - han eller hon önskar delta i vad som har genomförts, varpå rätten genomfört ytterligare ett förhör med den person som den tilltalade angett och den tilltalade har beretts tillfälle att på lämpligt sätt delta i detta?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 2016, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Patron (Grekland) den 5 november 2018 – XT mot Elliniko Dimosio

(Mål C-689/18)

(2019/C 25/36)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Patron (Grekland)

Parter i det nationella målet

Klagande: XT

Motpart: Elliniko Dimosio

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelsen i artikel 44.1 b i lag nr 4111/2013, i dess lydelse under räkenskapsåret 2013 (år 2012), enligt vilken undantag från skatt på lyxvaror ska medges ägare eller innehavare av ett motorfordon för privat bruk (med en cylindervolym på minst 1 929 kubikcentrimeter) som är äldre än tio år räknat från det år då fordonet först togs i bruk i Grekland, och inte från det år det eventuellt tidigare (först) togs i bruk i en annan medlemsstat i Europeiska unionen, betraktas som en avgift med motsvarande verkan som en tull mellan Europeiska unionens medlemsstater, i den mening som avses i artiklarna 28–30 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?
- 2) Om så inte är fallet, utgör då samma bestämmelse en intern (indirekt) skatt på varor som importeras från Europeiska unionens övriga medlemsstater som är högre än de skatter som läggs på liknande inhemska varor i den mening som avses i artikel 110 i samma fördrag?

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 12 november 2018 – Healthspan Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-703/18)

(2019/C 25/37)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Sökande: Healthspan Limited

Svarande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

- 1) När en kund ingår avtal a) med leverantören om köp av varorna och b) med ett utomstående leveransföretag (nedan kallat leveransföretaget) för försändelse och leverans, ska varorna anses ha levererats från den plats där de befann sig vid den tidpunkt då försändelsen eller transporten avgick, så att artikel 32 (och inte artikel 33) i direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾ alltid är tillämplig?
- 2) Om svaret på fråga 1 är "nej": Ska varorna anses transporteras "av leverantören eller för dennes räkning" när kundernas avtal med leveransföretaget och **ett** av följande alternativ är tillämpligt och, om detta är fallet, vilket eller vilka:
 - a) Kunden har i praktiken inte något annat val än att använda leveransföretaget.
 - b) Kunden har endast kontakt med leverantören och inte leveransföretaget.
 - c) Leverantören och leveransföretaget avtalar om det pris som leveransföretaget ska ta ut, utan att inhämta kundens synpunkter.
 - d) Leverantören ger kunden en rabatt på priset på varorna som motsvarar leveransavgiften.
 - e) Leverantören driver in leveransavgifterna från kunden och överför dem till det utomstående leveransföretaget.

- f) De avtalsvillkor som anger när äganderätten övergår till kunden är inte affärsmässiga, men detta saknar betydelse i praktiken, eftersom leverantören gottgör kunden för kostnaden för eventuell skada som uppkommit på varorna under leveransen.
- g) När följande gäller med avseende på leveransavgifterna när det uppstår problem med den ursprungliga leveransen:
- i) Enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att återbetala de avgifter som kunden redan har betalat,
 - ii) enligt avtalet med kunden är leverantören inte skyldig att återbetala dessa avgifter, men har ändå som kutym att göra detta,
 - iii) i båda fallen står leverantören (och inte leveransföretaget) för kostnaden för att återbetala dessa avgifter, och/eller
 - iv) enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala *såväl* kostnaden för att skicka ersättningsvaror som den därmed sammanhängande leveransavgiften, eller
 - v) enligt avtalet med kunden är leverantören skyldig att betala kostnaderna för att skicka ersättningsvaror, men inte för leveransen av dem, men har ändå som kutym att göra detta?
- 3) Om svaret på fråga 2 är "nej": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning om **mer än en** av ovanstående punkter är uppfyllda? Om detta är fallet, vilka omständigheter ska då beaktas och vilken vikt ska läggas vid varje omständighet?
- 4) Om svaret på någon av frågorna 2 eller 3 är "ja": Ska leveransföretaget anses agera för leverantörens räkning när leverantören medverkar direkt eller indirekt i varans transport eller försändelse, såsom kommer att vara fallet från och med år 2021 i enlighet med direktiv (EU) 2017/2455 ⁽²⁾? Med andra ord, uttrycker de ändringar som har införts genom detta direktiv den innebörd som artikel 33 i direktiv 2006/112 redan har i sin nuvarande form, fast på ett tydligare sätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 av den 5 december 2017 om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållanden av tjänster och distansförsäljning av varor (EUT L 348, 2017, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 14 november 2018 – brottmål mot LD, ME, NF, OG, PH och RI

(Mål C-704/18)

(2019/C 25/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

LD, ME, NF, OG, PH och RI

Tolkningsfråga

Ska artikel 267 FEUF tolkas så, att den tillåter att en nationell domstol inte tillämpar en dom, som meddelats på grundval av en begäran om förhandsavgörande, i det nationella förfarande inom ramen för vilket domen har meddelats, genom åberopande av de sakomständigheter som EU-domstolen har beaktat i sin dom?

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Stichting Woonlinie m.fl. mot kommissionen

(Mål T-202/10, 203/10) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Subventionerat boende — Stöd som beviljats allmännyttiga bostadsbolag — Befintligt stöd — Medlemsstatens åtaganden — Beslut i vilket stödet förklaras förenligt med den inre marknaden — Artikel 17 i förordning (EG) nr 659/1999 — Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse — Artikel 106.2 FEUF — Definition av uppdrag att tillhandahålla allmännyttig tjänst)

(2019/C 25/39)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande i mål T 202/10 RENV II: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Nederländerna), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Nederländerna) och Stichting Woonstede (Ede, Nederländerna) (ombud: advokaterna L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries och F. van Orden, avocats)

Sökande i mål T 203/10 RENV II: Stichting Woonpunt (Maastricht, Nederländerna), Woningstichting Haag Wonen (Haag, Nederländerna) och Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Nederländerna) (ombud: advokaterna L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries och F. van Orden)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Noë och P.J. Loewenthal)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Konungariket Belgien (ombud J. C. Halleux et L. Van den Broeck).

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Nederländerna) (ombud: advokaterna M. Meulenbelt och B. Natens)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2009) 9963 slutlig av den 15 december 2009, om statligt stöd E 2/2005 och N 642/2009 – Nederländerna – Befintligt stöd och särskilt projektstöd till bostadsbolag.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang och Stichting Woonstede ska bära sina rättegångskostnader, kommissionens rättegångskostnader i mål T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P och C-414/15 P och de rättegångskostnader som uppkommit för Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) i mål T-202/10, T-202/10 RENV och T-202/10 RENV II.

3) Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen och Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl ska bära sina rättegångskostnader, kommissionens rättegångskostnader i mål T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P och C-415/15 P och de rättegångskostnader som uppkommit för IVBN i mål T-203/10, T-203/10 RENV och T-203/10 RENV II.

4) Konungariket Belgien ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 179, 3.7.2010.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Deutsche Telekom mot kommissionen

(Mål T-207/10) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet delvis ska återkrävas — Bestämmelse som tillåter att stödordningen delvis fortsätter att gälla — Yrkande om att tribunalen ska fastställa att det saknas anledning att döma i målet — Det berättigade intresset av att få saken prövad består — Kommissionen har givit tydliga försäkringar — Huruvida förväntningarna kan anses berättigade — De berättigade förväntningarnas tillämplighet i tiden)

(2019/C 25/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutsche Telekom AG (Bonn, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Cordewener och J. Schönfeld, därefter advokaten J. Schönfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis B. Martenczuk, T. Maxian Rusche och C. Urraca Caviedes, därefter T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes, och slutligen T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes och K. Blanck-Putz)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Ebro Foods, SA (Madrid, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero, därefter advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och R. Calvo Salinero), Banco Santander, SA (Santander, Spanien) (ombud: inledningsvis J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero, därefter J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller och J. Domínguez Pérez, därefter advokaterna J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez och S. Völcker) och Telefónica, SA (Madrid) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller och J. Domínguez Pérez, därefter advokaterna J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez och S. Völcker)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.2 och 1.3 i kommissionens beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48).

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Deutsche Telekom AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 195, 17.7.2010.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – World Duty Free Group mot kommissionen(Mål T-219/10 RENV) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)

(2019/C 25/41)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: World Duty Free Group, SA, tidigare Autogrill España, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze), Irland (ombud: inledningsvis G. Hodge och E. Creedon, därefter G. Hodge och D. Browne, biträdda av B. Doherty Barry och A. Goodman, barristers) och Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och artikel 4 i kommissionens beslut 2011/5/EU av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 7, 2011, s. 48) och i andra hand av artikel 4 i detta beslut.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *World Duty Free Group, SA, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*
- 3) *Förbundsrepubliken Tyskland, Irland och Konungariket Spanien ska bära sina respektive rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 179, 3.7.2010.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Banco Santander mot kommissionen(Mål T-227/10) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som gör det möjligt för spanska företag med skatterättslig hemvist i Spanien att skriva av mervärde som uppstår genom förvärv av innehav i bolag med skatterättslig hemvist utomlands — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och i vilket det anges att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Motivering till särbehandlingen — Stödmottagande företag — Berättigade förväntningar)

(2019/C 25/42)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero, därefter advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal och C. Urraca Caviedes.)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring, i första hand, av artikel 1.1 i kommissionens beslut 2011/5/EG av den 28 oktober 2009 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av betydande aktieinnehav i utländska företag C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört och, i andra hand, av artikel 4 i detta beslut.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Banco Santander, SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 195, 17.7.2010.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Sigma Alimentos Exterior mot kommissionen(Mål T-239/11) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid förvärv av andelar i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och i vilket det anges att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenslagstiftning — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad)

(2019/C 25/43)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Sigma Alimentos Exterior, SL (Madrid, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna A. Morillo Méndez och M. Ferre Navarrete, därefter advokaterna A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio och C. Cañizares Pacheco)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: inledningsvis R. Lyal, C. Urraca Caviedes och P. Němečková, därefter R. Lyal och C. Urraca Caviedes)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och artikel 4 i kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, 2011, s. 1).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Sigma Alimentos Exterior, SL, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.7.2011.)

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Banco Santander och Santusa mot kommissionen

(Mål T-399/11 RENV) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)

(2019/C 25/44)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Santander, SA (Santander, Spanien) och Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Parter som har intervenerat till stöd för sökanden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze), Irland (ombud: inledningsvis G. Hodge och E. Creedon, därefter G. Hodge och M. Browne) och Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och artikel 4 i kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, 2011, s. 1).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*

- 2) Banco Santander, SA, och Santusa Holding, SL, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland, Irland och Konungariket Spanien ska bära sina respektive rättegångskostnader.

(¹) EUT C 282, 24.9.2011.)

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Axa Mediterranean mot kommissionen

(Mål T-405/11) (¹)

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid förvärv av andelar i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut som kvalificerar denna ordning som statligt stöd, som förklarar att stödet är oförenligt med den inre marknaden och som förordnar att stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)

(2019/C 25/45)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Majorque, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero, därefter advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och R. Calvo Salinero, och slutligen advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och artikel 4 i kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, 2011, s. 1).

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Axa Mediterranean Holding, SA, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

(¹) EUT C 282, 24.9.2011.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Prosegur Compañía de Seguridad mot kommissionen(Mål T-406/11) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Bestämmelser om bolagsskatt som tillåter företag med skattemässig hemvist i Spanien att skriva av det finansiella mervärde som uppstått vid indirekta förvärv av aktieinnehav i företag med skattemässig hemvist i utlandet — Beslut i vilket stödet förklaras vara oförenligt med den inre marknaden och enligt vilket stödet ska återkrävas — Begreppet statligt stöd — Selektivitet — Referenssystem — Undantag — Särbehandling — Huruvida särbehandlingen är motiverad — Företag som är mottagare av stödåtgärden — Berättigade förväntningar)

(2019/C 25/46)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Madrid, Spanien) (ombud: inledningsvis advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro och M. Muñoz de Juan, därefter advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: R. Lyal, C. Urraca Caviedes och P. Němečková)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av artikel 1.1 och artikel 4 i kommissionens beslut 2011/282/EU av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag nr C 45/07 (f.d. NN 51/07, f.d. CP 9/07) som Spanien har genomfört (EUT L 135, 2011, s. 1).

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Prosegur Compañía de Seguridad, SA, ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 282, 24.9.2011 .

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – CHEMK och KF mot kommissionen(Mål T-487/14) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland — Slutgiltig antidumpningstull — Översyn vid giltighetstidens utgång — Fastställande av exportpriset — Ekonomisk enhet — Huruvida antidumpningstullen återspeglas i återförsäljningspriserna i unionen — En annan metod än den som användes vid en tidigare undersökning har tillämpats — Dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer — Artikel 2.9, artikel 3 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.9, artikel 3 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EU) 2016/1036))

(2019/C 25/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Ryssland) och Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) (Novokouznetsk, Ryssland) (ombud: advokaterna B. Evtimov och M. Krestiyanova)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik och A. Demeneix)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Euroalliages (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna O. Prost och M.-S. Dibling)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 360/2014 av den 9 april 2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 107, 2014, s. 13), i den del den avser sökandena.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) och Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.*
- 3) *Euroalliages ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 282, 25.8.2014.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – RFA International mot kommissionen

(Mål T-113/15) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland — Avslag på ansökan om återbetalning av den antidumpningstull som betalats — Fastställelse av normalvärdet och exportpriset — En enda ekonomisk enhet — Antidumpningstullen återspeglas i återförsäljningspriset i unionen — Tillämpning av en annan metod än den som användes vid en tidigare undersökning — Artikel 2.9 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EG) nr 1225/2009 (nu artikel 2.9 och artikel 11.9 och 11.10 i förordning (EU) 2016/1036) — Artikel 18.3.1 i WTO:s antidumpningsavtal)

(2019/C 25/48)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: RFA International, LP (Calgary, Kanada) (ombud: advokaterna B. Evtimov och M. Krestiyanova)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och A. Stobiecka-Kuik)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om att helt eller delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final och C(2014) 9816 final av den 18 december 2014 om ansökan om återbetalning av den antidumpningstull som betalats för import av ferrokisel med ursprung i Ryssland.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*

2) RFA International, LP ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 155, 11.5.2015.

Tribunalens dom av den 20 november 2018 – Barata mot parlamentet

(Mål T-854/16) ⁽¹⁾

*(Personalmål — Tjänstemän — Befordran — Befordringsförfarandet år 2015 —
Certifieringsförfarande — Uteslutning från förteckningen över tjänstemän som får delta i
utbildningsprogrammet — Artikel 45a i tjänsteföreskrifterna — Motiveringsskyldigheten — Uppenbart
oriktig bedömning — Likabehandling — Rätten till försvar)*

(2019/C 25/49)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: João Miguel Barata (Evere, Belgien) (ombud: advokaterna G. Pandey och D. Rovetta samt J. Grayston, solicitor)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: D. Nessaf och Í. Ní Riagáin Düro)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring, för det första, av Europaparlamentets beslut av den 29 januari 2016, och det bekräftande beslutet av den 29 mars 2016, om att inte uppta sökanden i förteckningen över tjänstemän som får delta i utbildningsprogrammet för 2015 års certifieringsförfarande, för det andra, av beslutet att avslå klagomålet av den 25 augusti 2016, för det tredje, av det interna meddelandet om uttagningsprov 2015/023 som skickades ut till personalen den 18 september 2015 och, för det fjärde, av utkastet till förteckning över tjänstemän som valts ut att delta i det aktuella utbildningsprogrammet.

Domslut

1) Talan ogillas.

2) João Miguel Barata ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 38, 6.2.2017.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – Haufe-Lexware mot EUIPO – Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)

(Mål T-546/17) ⁽¹⁾

*(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket
Leshare — Det äldre internationella ordmärket LEXWARE — Relativt registreringshinder — Risk för
förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordningen
(EU) 2017/1001) — Känneteckenslikhet)*

(2019/C 25/50)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Friburg-en-Brisgau, Tyskland) (ombud: advokaten N. Hebeis)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer och D. Walicka)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Peking, Kina)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 15 juni 2017 (ärende R 1691/2016-4) om ett invändningsförfarande mellan Haufe-Lexware och Le Shi Holdings (Beijing).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Haufe-Lexware GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 338, 9.10.2017.

Tribunalens dom av den 20 november 2018 – St. Andrews Links mot EUIPO (ST ANDREWS)

(Mål T-790/17) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ST ANDREWS — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Geografiskt ursprung — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 25/51)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Förenade Konungariket) (ombud: advokaten B. Hattier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Kompari)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 2 oktober 2017 (ärende R 92/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet ST ANDREWS.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) St. Andrews Links Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 20 november 2018 – St. Andrews Links mot EUIPO (ST ANDREWS)(Mål T-791/17)⁽¹⁾**(EU-varumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket ST ANDREWS — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Geografiskt ursprung — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 (numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 25/52)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Förenade konungariket) (ombud: advokaten B. Hattier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Kompari)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 2 oktober 2017 (ärende R 93/2017-4), angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet ST ANDREWS.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) St. Andrews Links Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 42, 5.2.2018.

Tribunalens dom av den 15 november 2018 – DRH Licensing & Managing mot EUIPO – Merck (Flexagil)(Mål T-831/17)⁽¹⁾**(EU-varumärke — Upphävandeförfarande — EU-figurmärket Flexagil — Verkligt bruk av varumärket — Artikel 18.1 andra stycket a och artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001 — Varumärke i en form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar märkets särskiljningsförmåga)**

(2019/C 25/53)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: DRH Licensing & Managing AG (Zürich, Schweiz) (ombud: advokaten S. Salomonowitz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 17 oktober 2017 (ärende R 2043/2016-4) om ett upphävandeförfarande mellan DRH Licensing & Managing och Merck.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) DRH Licensing & Managing AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 52, 12.2.2018.

Tribunalens dom av den 20 november 2018 – Asahi Intecc mot EUIPO – Celesio (Celeson)**(Mål T-36/18) ⁽¹⁾****(EU-varumärken — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ordkännetecknet Celeson — Det äldre internationella ordkännetecknet CELESIO — Relativt registeringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2019/C 25/54)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Asahi Intecc Co., Ltd (Nagoya, Japan) (ombud: advokat T. Schmidpeter)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Rajh och D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Celesio AG (Stuttgart, Tyskland)

Saken

Överklagansw av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 20 november 2017 (ärende R 1004/2017-4) angående ett invändningsförfarande mellan Celesio och Asahi Intecc.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Asahi Intecc Co., Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 104, 19.3.2018.

Talan väckt den 26 oktober 2018 – Bonnafous mot kommissionen**(Mål T-646/18)**

(2019/C 25/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Laurence Bonnafous (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna A. Blot och S. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och att den är välgrundad,

och följaktligen

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta motparten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 9 oktober 2018 att avslå den bekräftande ansökan om tillgång till en handling (2018 års revisionsrapport från personaladministrationen i genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur med det interna registreringsnumret ARES(2018)361356 av den 21 januari 2018) åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av förordning nr 1049/2001, av artikel 15.3 FEUF och av artikel 42 i stadgan, i den mån kommissionen underlät att fullgöra sina skyldigheter enligt reglerna om allmänhetens rätt till tillgång till institutionernas handlingar och enligt principen om öppenhet.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 296 FEUF och artikel 41 i stadgan, det vill säga motiveringsskyldigheten, i den mån den analys som gjorts i det angripna beslutet består i allmänna uttalanden och abstrakt uttrycka skäl.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen, i den mån kommissionen vägrade att ge ut den begärda handlingen genom att felaktigt åberopa en allmän presumtion om att handlingen inte skulle lämnas ut.

Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Armani mot EUIPO – Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Mål T-653/18)

(2019/C 25/56)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Giorgio Armani SpA (Milano, Italien) (ombud: advokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Sökanden i förfarandet vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om EU-figurmärke GIORGIO ARMANI le Sac 11 – Ansökan om registrering nr 13 826 623

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 13 augusti 2018 i ärende R 2462/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och fastställa att klagandens överklagande till överklagandenämnden är välgrundat och därmed att invändningen ska ogillas och att registreringsansökan ska bifallas, eller ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta EUIPO och i förekommande fall intervenienten, att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna för överklagande vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av processuella regler som är tillämpliga på förfarandet vid EUIPO och särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artiklarna 18 och 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Armani mot EUIPO – s (s)

(Mål T-654/18)

(2019/C 25/57)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Giorgio Armani SpA (Milano, Italien) (ombud: advokat S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Felipe Domingo Asunción (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande Sökanden i förfarandet vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om EU-figurmärke le Sac 11 – Ansökan om registrering nr 13 612 593

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 13 augusti 2018 i ärende R 2464/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra det överklagade beslutet och fastställa att klagandens överklagande till överklagandenämnden är välgrundat och därmed att invändningen ska ogillas och att registreringsansökan ska bifallas, eller ogiltigförklara det angripna beslutet,
- förplikta EUIPO och i förekommande fall intervenienten, att ersätta rättegångskostnaderna och kostnaderna för överklagande vid EUIPO.

Grund(er)

- Åsidosättande av processuella regler som är tillämpliga på förfarandet vid EUIPO och särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artiklarna 18 och 47.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 30 oktober 2018 – Aupicon m.fl. mot utrikestjänsten**(Mål T-655/18)**

(2019/C 25/58)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Delphine Aupicon (Gaborone, Botswana) och tio andra sökande (ombud: advokaten N. de Montigny)

Svarande: Europeiska utrikestjänsten

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslut ADMIN(2017)26, som meddelades av generaldirektören för budget och administration vid Europeiska utrikestjänsten den 19 december 2017, angående fastställande av de länder där levnadsvillkoren är likvärdiga med levnadsvillkoren i Europeiska unionen, vilka inte ger rätt till tillägget för levnadsvillkor som avses i artikel 10 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna – budgetåret 2018,
- i förekommande fall, ogiltigförklara sökandenas lönebesked för januari 2018,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av artikel 1 tredje stycket i bilaga X till tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen vid Europeiska unionen, eftersom utrikestjänsten inte har antagit allmänna genomförandebestämmelser i enlighet med artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
2. Den andra grunden avser dels uppenbart oriktiga bedömningar som utrikestjänsten tillskrivs i analysen av de kriterier som ska beaktas vid bedömningen av tillägget för levnadsvillkor, dels avsaknad av relevant motivering.

Överklagande ingett den 31 oktober 2018 – Hästens sängar mot EUIPO (Återgivning av ett ruttmönster)**(Mål T-658/18)**

(2019/C 25/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Klagande:* Hästens sängar AB (Köping, Sverige) (ombud: advokaterna M. Johansson och R. Wessman)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Omtvistat varumärke:* Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket i färgerna blått och vitt (Återgivning av ett ruttmönster) – Registreringsansökan nr 1 340 047*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 8 augusti 2018 i ärende R 442/2018-2**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 94 och artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 genom att överklagandenämnden inte gjorde en ordentlig undersökning och/eller underlät att ange skälen för sitt beslut med avseende på de olika varor och tjänster som ansökan avsåg.
- Åsidosättande av artikel 94, artikel 95 och artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 genom att det berörda varumärket inte är ett mönster som upprepar sig eller ett tredimensionellt varumärke.
- Felaktig bedömning av det relevanta underliggande allmänintresse som ligger till grund för åsidosättandet av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 genom att överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning vad avser den ursprungliga särskiljningsförmågan.

Talan väckt den 7 november 2018 – Securitec mot kommissionen**(Mål T-661/18)**

(2019/C 25/60)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Securitec (Livange, Luxemburg) (ombud: advokaten P. Peuvrel)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- uppta talan om ogiltigförklaring till prövning,
- fastställa att talan om ogiltigförklaring är välgrundad,
- ogiltigförklara beslutet att inte tilldela sökanden avtal den 7 september 2018,
- ogiltigförklara även beslutet av den 17 september 2018,
- fatta alla andra nödvändiga beslut i saken i övrigt och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna och andra kostnader som uppstått inom ramen för förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsplikten i kommissionens beslut den 7 september 2018 att avslå sökandens anbud inom ramen för upphandlingsförfarandet nr HR/R1/PR/2017/059, rubricerat "Underhåll av säkerhetsanläggningar i de byggnader som används eller sköts av kommissionen i Belgien och i Luxemburg" (EUT 2018/S 209-476275) och kommissionens beslut av den 17 september 2018 om att inte lämna sökanden de ytterligare upplysningar som sökanden begärt rörande det ovan nämnda anbudet. Beslutet att avslå sökandens anbud motiveras nämligen enbart med att anbudet inte innebar lägsta pris, trots att priset inte var det enda tilldelningskriteriet som angivits i underlaget för upphandlingen. Denna otillräckliga motivering innebär att motiveringsplikten åsidosatts, vilket ska leda till att beslutet ogiltigförklaras.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet är rättsstridigt. Lägsta pris har inte varit det enda urvalskriteriet. Dessutom krävs att vinnande anbud är rättsenligt och överensstämmer med underlaget. Enligt sökanden innehade inte den vinnande anbudsgivaren certifikatet NEDAP vilket krävdes enligt underlaget. Att tilldela det företaget upphandlingen var således rättsstridigt, vilket medför att beslutet ska ogiltigförklaras.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av principerna om öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering genom de angripna besluten, främst med avseende på det orimliga kravet på en minimiomsättning på 900 000 euro för de företag som lämnat in anbud för del 4 i Luxemburg och kommissionens underlåtenhet att besvara den skrivelse från sökanden i vilken frågor ställts i detta avseende.

Överklagande ingett den 9 november 2018 – Nissin Foods Holdings mot EUIPO – The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)

(Mål T-663/18)

(2019/C 25/61)

Överklagandet är avfattat på: engelska

Parter

Klagande: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Osaka, Japan) (ombud: S. Malynicz, QC, G. Messenger, Barrister, K. Gilbert och G. Lodge, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementen "Soba JAPANESE FRIED NOODLES" i färgerna rött, svart, grått och vitt – EU-varumärke nr 9 377 904

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 29 augusti 2018 i ärende R 111/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 6 november 2018 – 6Minutes Media mot EUIPO – ad pepper media International (ad pepper)

(Mål T-666/18)

(2019/C 25/62)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Koch och T. Hilser)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ad pepper media International NV (Nürnberg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket ad pepper – EU-varumärke nr 1 307 966

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 20 juni 2018 i ärende R 839/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta EUIPO och, för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar i målet, denna motpart att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet klagandens kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 58.1 a, jämförd med artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 6 november 2018 – 6Minutes Media mot EUIPO – ad pepper media International (ADPepper)

(Mål T-668/18)

(2019/C 25/63)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: 6Minutes Media GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna P. Koch och T. Hilser)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: ad pepper media International NV (Nürnberg, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket ADPepper – EU-varumärke nr 1 109 990

Förfarande vid EUIPO: Annuleringsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 20 juni 2018 i ärende R 840/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och, för det fall motparten vid överklagandenämnden intervenerar i målet, denna motpart att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet klagandens kostnader i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 95.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

- Åsidosättande av artikel 58.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 58.1 a, jämförd med artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 november 2018 – Neoperl mot EUIPO (Återgivning av fyra fyllda hål i en regelbunden hålbild)

(Mål T-669/18)

(2019/C 25/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Neoperl AG (Reinach, Schweiz) (ombud: advokaten H. Börjes-Pestalozza)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistad formgivning: Registrering av EU-positionsmärke (Återgivning av fyra fyllda hål i en regelbunden hålbild) – Registreringsansökan nr 16 259 665

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 10 september 2018 i ärende R 2059/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 13 november 2018 – Pyke mot EUIPO – Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Mål T-672/18)

(2019/C 25/65)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Pyke Srl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta och R. Perotti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Paglieri SpA (Alessandria, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket CLIOMAKEUP – Registreringsansökan nr 11 698 446

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 28 augusti 2018 i ärende R 2675/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, och
- förplikta Paglieri att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets och Europaparlamentets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 14 november 2018 – Vattenfall Europe Nuclear Energy mot kommissionen

(Mål T-674/18)

(2019/C 25/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Karpenstein och R. Sangi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens skrivelse av den 4 juli 2018 i ärende om statligt stöd SA.51169 (2018/PN) – 16:e lagen om ändring av kärnkraftslagen (16. AtG-Novelle), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF (jämförd med artikel 108.3 FEUF)

Sökanden gör gällande att den angripna skrivelsen strider mot artikel 107.1 FEUF, jämförd med artikel 108.3 FEUF, eftersom denna skrivelse – om den är tänkt att vara bindande – innebär att en nationell lag om utbetalning av skadestånd undantas från skyldigheten att anmäla statligt stöd, trots att nämnda lag innebär att en konkurrent till sökanden, som enligt en dom från Bundesverfassungsgericht inte har rätt till ersättning, har fått en selektiv fördel med hjälp av statliga medel.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 4.2 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾

Sökanden gör gällande att förordning nr 2015/1589 innebär att om en medlemsstat anser att en åtgärd som den infört inte utgör statligt stöd, måste ett formellt beslut fattas med stöd av artikel 288 FEUF, om kommissionen efter en preliminär granskning har kommit fram till att den anmälda åtgärden inte utgör statligt stöd. Den angripna skrivelsen strider mot detta krav.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Talan väckt den 19 november 2018 – Trifolio-M m.fl. mot Efsa

(Mål T-675/18)

(2019/C 25/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Tyskland), Oxon Italia SpA (Milano, Italien) och Mitsui AgriScience International (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien) (ombud: advokaterna C. Mereu och S. Englebert)

Svarande: Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Efsas beslut av den 11 september 2018 om bedömningen av sökandenas krav på konfidentiell behandling som framförts i anslutning till slutsatsen av expertgranskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet azadirachtin, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 63 i förordning (EG) nr 1107/2009. ⁽¹⁾

- Sökandena hävdar att svaranden gjorde en felaktig tolkning av vad som utgör uppgifter om företagshemligheter som förtjänar konfidentiell behandling, och gjorde en felaktig tillämpning av artikel 63 i förordning 1107/2009 grundad på en uppenbart felaktig bedömning av sökandenas krav på konfidentiell behandling.

2. Andra grunden: Åsidosättande av de unionsrättsliga grundläggande principerna genom att svaranden inte angav några skäl till sitt beslut, inte rättade sig efter den enhetliga tillämpningen av EU-rätten eller inte följde proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).

**Överklagande ingett den 13 november 2018 – Società agricola Giusti Dal Col mot EUIPO – DMC
(GIUSTI WINE)**

(Mål T-678/18)

(2019/C 25/68)

Överklagandet är avfattat på: italienska

Parter

Klagande: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Nervesa della Battaglia, Italien) (ombud: advokaterna M. Pizzigati och A. Mayr)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: DMC Srl (San Vendemiano, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-ordmärket "GIUSTI WINE"

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 3 september 2018 i ärende R 1154/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009.

Överklagande ingett den 12 novembre 2018 – Showroom mot EUIPO – E-Gab (SHOWROOM)

(Mål T-679/18)

(2019/C 25/69)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: Showroom sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: M. Janicka – Kapłan, juridisk rådgivare)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: E-Gab NV (Ternat, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden/Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SHOWROOM" – Registreringsansökan nr 11 110 376

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 5 september 2018 i ärende R 1834/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och E-GAB att ersätta rättegångskostnaderna (om sistnämnda bolag beslutar sig för att intervensera) inbegripet sökandens rättegångskostnader i överklagandenämnden och vid EUIPO:s invändningsenhet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 15 november 2018 – SLL Service mot EUIPO – Elfa International (LUMIN8)

(Mål T-680/18)

(2019/C 25/70)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: SLL Service GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten C. Schmitt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Elfa International AB (Västervik, Sverige)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket LUMIN8 – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 276 543

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 28 augusti 2018 i ärende R 2752/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 16 november 2018 – ”Korporaciya ”Masternet” mot EUIPO – Stayer Ibérica (STAYER)

(Mål T-681/18)

(2019/C 25/71)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: ZAO ”Korporaciya ”Masternet” (Moskva, Ryssland) (ombud: advokaten N. Bürglen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket STAYER – EU-varumärke nr 4 675 881

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 7 september 2018 i ärende R 1940/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Åsidosättande av artikel 18 i förordning nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 16 november 2018 – Twitter mot EUIPO – Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Mål T-682/18)

(2019/C 25/72)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Twitter, Inc. (San Francisco, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: I. Fowler, Solicitor och advokaten J. Schmitt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket PERISCOPE – Registreringsansökan nr 13 837 794

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 3 september 2018 i ärende R 2315/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den mån det däri fastställs att (a) det äldre franska varumärket nr 3 366 460 verkligen hade använts för "programvaror och mjukvaror" i klass 9 och (b) att det finns risk för förväxling mellan de omtvistade varumärkena avseende varor och tjänster i klasserna 9, 41, 42 och 45, och
- förplikta EUIPO, samt motparten vid överklagandenämnden om det företaget väljer att intervensera, att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 42.2 och 42.3 i rådets förordning (EG) nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009.

Överklagande ingett den 20 november 2018 – Conte mot EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Mål T-683/18)

(2019/C 25/73)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Santa Conte (Neapel, Italien) (ombud: advokaterna C. Demichelis, E. Ortaglio och G. Iorio Fiorelli)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket i färgerna svart, olivgrön, ljusgrönt och vitt CANNABIS STORE AMSTERDAM – Registreringsansökan nr 16 176 968

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 31 augusti 2018 i ärende R 2181/2017-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål samt de kostnader som uppkommit för klaganden i förfarandet vid granskaren och vid andra överklagandenämnden vid EUIPO.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 71.1 och artikel 95.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Underlåtelse att bedöma en för registrering av det omtvistade varumärket relevant omständighet.
- Underlåtelse att göra en opartisk och omsorgsfull bedömning av innebörden av det omtvistade varumärket och av omsättningskretsens uppfattning.
- Åsidosättande av artikel 7.1 f och 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Felaktig avgränsning av omsättningskretsen och felaktig bedömning av hur det omtvistade varumärket uppfattas.
- Varumärket strider inte mot allmän ordning.

**Överklagande ingett den 16 november 2018 – Apple mot EUIPO – Society for Worldwide Interbank
Financial Telecommunication (SWIFT)**

(Mål T-685/18)

(2019/C 25/74)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornien, Förenade staterna) (ombud: J. Olsen och P. Andreottola, Solicitors)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Belgien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "SWIFT" – Registreringsansökan nr 13 370 861

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 30 augusti 2018 i ärende R 476/2018-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- bifalla klagandens talan mot det angripna beslutet i dess helhet och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 i förordning (EU) nr 2017/1001.

Överklagande ingett den 19 november 2018 – LegalCareers mot EUIPO (LEGALCAREERS)

(Mål T-686/18)

(2019/C 25/75)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: LegalCareers GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten M. Nielen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "LEGALCAREERS" – Registreringsansökan nr 9 978 594

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 17 september 2018 i ärende R 234/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
 - Åsidosättande av artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Talan väckt den 20 november 2018 – Pilatus Bank mot ECB**(Mål T-687/18)**

(2019/C 25/76)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Malta) (ombud: advokaterna O. Behrends, M. Kirchner och L. Feddern)*Svarande:* ECB**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 10 september 2018 som innebar att alla meddelanden från Pilatus Bank plc till ECB måste göras genom den "behöriga personen" eller innehålla "behörig persons" godkännande som bilaga,
- förplikta svaranden att ersätta samtliga kostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: ECB:s beslut saknar någon rättslig grund i nationell eller europeisk rätt.
2. Andra grunden: ECB har brutit mot sökandens materiella och processuella rättigheter i enlighet med förordningen om den gemensamma tillsynsmekanismen, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, särskilt rätten till tillgång till handlingar, rätten att använda rättsmedel, rätten att vara företrädd av externt ombud och rätten till sekretess för kommunikation med ombudet.
3. Tredje grunden: ECB har brutit mot sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel.
4. Fjärde grunden: ECB har brutit mot principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet.
5. Femte grunden: ECB har brutit mot proportionalitetsprincipen.
6. Sjätte grunden: ECB har gjort sig skyldig till maktmissbruk.
7. Sjunde grunden: ECB har åsidosatt kravet på ett lämpligt motiverat beslut.
8. Åttonde grunden: ECB har åsidosatt sökandens rätt att bli hörd.
9. Nionde grunden: ECB har åsidosatt principen om att ingen kan åberopa egen brottslig gärning till sitt försvar (*nemo auditur*).

**Överklagande ingett den 21 november 2018 – Exploitatiemaatschappij De Berghaaf mot EUIPO –
Brigade Electronics Group (CORNEREYE)****(Mål T-688/18)**

(2019/C 25/77)

*Överklagandet är avfattat på engelska***Parter***Klagande:* Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV (Barneveld, Nederländerna) (ombud: advokaterna R. Pansch, S. Klopschinski och M. von Rospatt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Brigade Electronics Group plc (Kent, Förenade Konungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "CORNEREYE"

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 24 juli 2018 i ärende R 1966/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 95.1 förordning nr 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 2017/1001

Överklagande ingett den 21 november 2018 – Executive Selling mot EUIPO (EXECUTIVE SELLING)

(Mål T-689/18)

(2019/C 25/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Executive Selling (Paris, Frankrike) (ombud: advokaterna V. Bouchara och A. Maier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av EU-figurmerke innehållande ordelementet "EXECUTIVE SELLING" – Registreringsansökan nr 1 343 783

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 september 2018 i ärende R 313/2018-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

— Det ansökta varumärket beaktat i sin helhet utgör inte en beskrivning av en egenskap hos de tjänster som avses. EUIPO:s bedömning strider mot de rättsakter och den rättspraxis som är tillämplig och det kännetecken som registreringsansökan avser har en tydlig särskiljningsförmåga och är således ägnat att uppfylla ett varumärkes särskilda funktion.

Överklagande ingett den 26 november 2018 – Werner mot EUIPO – Merck (FLORAMED)

(Mål T-695/18)

(2019/C 25/79)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Stefan Werner (Baldham, Tyskland) (ombud: advokat T. Büttner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Merck KGaA (Darmstadt, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket FLORAMED – Registreringsansökan nr 15 336 639

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 17 september 2018 i ärende R 197/2018-2

Yrkande

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet och invändningsenhetens beslut av den 24.11.2017 att avslå varumärkesansökan för samtliga sökta varuslag, varigenom invändarens invändning av den 7.10.2016 bifölls.

Grund

— Åsidosättande av artikel 8.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 26 november 2018 – Aldi mot EUIPO – Titlbach (ALTISPORT)

(Mål T-697/18)

(2019/C 25/80)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen och M. Minkner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Aleš Titlbach (Meziboří, Republiken Tjeckien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av varumärket "ALTISPORT" – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr 1 226 617

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 19 september 2018 i ärende R 2683/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 26 november 2018 – Kalypso Media Group mot EUIPO Wizards of the Coast (DUNGEONS)

(Mål T-700/18)

(2019/C 25/81)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Tyskland) (ombud: advokaten T. Boddien)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Wizards of the Coast LLC (Pawtucket, Rhode Island, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "DUNGEONS" – Registreringsansökan nr 13 271 838

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 21 september 2018 i ärende R 599/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV